

*Umrli je mož – slovenske zemlje velikan, –
E. Kardelj, – heroj in rodoljub predan;
on borec, mislec, tvorec za svobodo,
za delavca, njegovo srečo in usodo.*

*Znanje in načela vnašal je v življenje,
ustavila ga ni nobena sila, ne trpljenje;
do zadnjih ur je pisal in snoval,
vodila, – testament za srečo dal.*

*Ta testament vse ljudstvo obvezuje,
katera pot je prava, ki jo narekuje;
čeprav preminil je, – ostal bo z nami,
v spomin nanj ne bomo sami.*

Slava in hvala mu!

Š. Petek
Rečica ob Savinji 120

Katera demokratična pravica in katera svoboda lahko zamenja tiste demokratične pravice in tiste svoboščine človeka, ki mu omogočajo, da – osvobojen sistema razredne eksploatacije in političnega podrejanja v sistemu centralistične države – sam odloča o pogojih, sredstvih in plodovih svojega dela in ustvarjanja, s tem pa tudi o družbenih razmerah, v katerih živi in dela. Takšna samoupravna svoboda zagotavlja tudi svobodo osebne lastnine, toda takšne, ki izraža pravico vsakega državljanu, da svobodno razpolaga s plodovi svojega, ne pa tujega dela.

EDVARD KARDELJ, 1977

Zasedanje zborov skupščine občine Mozirje

PROGRAM DELA

Program dela skupščine občine Mozirje je tako na tematskem kot na zakonodajnem področju zelo obširen. Zajema vse nerealizirane naloge iz obdobja 1977–1978 ter obveznosti, ki so trenutno poznane in prisotne. Prav gotovo pa program dela skupščine občine Mozirje s temi nalogami ni izčrpan. Dolžnost skupščine občine Mozirje bo, da preko svojih zborov in komisij stalno spremlja tekoča aktualna dogajanja v občini in tako v razpravo vključuje vrsto novih tem in predpisov. Na zasedanjih zborov se bo razpravljalo o tekoči problematiki kadrovske, štipendijske, davčne politike, sodelovanje občine Mozirje z občino Velenje, o savinjsko-šaleški gospodarski zbornici itd.

SREDNJEROČNI PLAN

Novost je v sankcioniranju neizvrševanja aktivnosti za sprejem srednjeročnega plana v OZD, TOZD, SIS, KS, samoupravnih organizacijah in skupnostih. Zgoraj omenjeni subjekti so po zakonu obvezni, da bodo SS in dogovori o temeljnih planov pripravljeni in sklenjeni, plani pa sprejeti v skladu z roki, ki so predvideni za predložitev osnutka oz. plana, srednjeročnega načrta občine Mozirje. V kolikor dejavnost ne bo potekala sočasno in kontinuirano, sprejme skupščina občine Mozirje začasne ukrepe predvidene v 620. členu zakona o združenem delu.

USKLAJEVANJE DAVČNE POLITIKE

V letu 1979 se predvideva revizija celotne republiške davčne zakonodaje. Dogovor o usklajevanju davčne politike prinaša novost glede na stari dogovor iz leta 1978 v

a) davek iz osebnega dohodka delavcev se uvede v višini 0,50 %;

b) stopnje davkov iz obrtnih dejavnosti in intelektualnih storitev, ki se uporabljajo za obdavčevanje posamičnih doseženih dohodkov (davki po odbitku) se povišajo.

PRIZNAVALNINE

Družbeni dogovor o priznavalninah je bil sprejet v letu 1977. K njemu so pristopile vse

slovenske občine. Do letošnjega leta so ga skupščine občin realizirale s svojimi odloki. Glede na spremembo v zakonodaji se družbeni dogovor nekoliko spremeni in dopolni z nekaterimi določbami. Bistveno novost prinaša 8. člen dogovora, ki določa, da upravičencem do priznavalnin izjemoma ne bo mogoče priznavalnin ukiniti ali znižati, če bi to povzročilo negativne posledice v kraju kjer uživalec živi.

GRADBENE CENE

Odlok prinaša spremembo le v porastu gradbene cene za m² uporabne stanovanjske površine od starih 4.000 – na novih 4.800 din.

DERATIZACIJA IN DEZINFEKCIJA

Sam naslov nam pove, da gre za vsakoletno strupljenje miši in podgan ter uničevanje mrčesa. Spremembe glede na stari odlok so:

a) deratizacija in dezinfekcija se izvaja 1 x letno (doslej 2x)

b) deratizacija in dezinfekcija je obvezna in je zato sankcionirana (denarna kazen do 1.000 din)

SLUŽBA OJOA

(Opazovanje, javljanje, obveščanje, alarmiranje) – V skladu s potrebami SLO se pri oddelku za ljudsko obrambo ustanovi COA (center za obveščanje in alarmiranje). Center bo deloval v mirnodobnih, izrednih in vojnih razmerah z namenom odkrivanja nevarnosti pred vsemi oblikami vojnih akcij, naravnih in drugih nesreč.

VOLITVE V ORGANE KRAJEVNIH KONFERENC SZDL IN V ORGANE KRAJEVNIH SKUPNOSTI V OBČINI MOZIRJE

Občinska konferenca SZDL Mozirje je na svoji zadnji seji obravnavala poročilo o poteku volitev v krajevnih organizacijah SZDL. Ob obravnavi poročila je bilo poudarjeno, da so bile ocene delovanja krajevnih organizacij SZDL grajene na dobrih rezultatih, ki so jih dosegle ob akcijah vpisa cestnega posojila, priprave in izvedbe volitev delegacij za skupščine DPS ter skupščine SIS, kakor tudi priprave in izvedbe referendumov za samoprispevek za izgradnjo objektov splošnega pomena.

Le v nekaj primerih je bila ocena delovanja SZDL tudi kritično usmerjena v samoorganiziranost, de-

Gornjo Savinjsko dolino je obiskal podpredsednik zveznega sveta Zveze Sindikatov Jugoslavije Janez Barborič s sodelavci.

Skupno s predstavniki občinskega sveta ZSS Mozirje se je najprej ustavil v Nazarjah kjer si je ogledal proizvodne prostore Modne konfekcije Elkroj, predstavniki te organizacije združenega dela pa so ga seznanili z dosedanjim delom in bodočimi razvojnimi načrti. Kasneje se je z vodstvom ELKROJ-a in z njegovimi sindikalnimi delavci zadržal na daljšem razgovoru, med katerim so se temeljito pogovorili o delu sindikalne organizacije in o njenih najpomembnejših nalogah v tem času.

Po kosilu se je na turistični kmetiji Čremešnik pričel delovni posvet na katerem so poleg gostov in predstavnikov družbenopolitičnih organizacij, združenega dela in skupščine občine Mozirje, sodelovali še predstavniki občinskih svetov Zveze sindikatov celjske regije in njenega medobčinskega sveta. Gostitelji so Janeza Barboriča seznanili s problemi in uspehi pri delu družbenopolitičnih organizacij in združenega dela občine Mozirje in celjskega področja v celoti, v nadaljevanju posveta pa so se seveda temeljito lotili še najpomembnejših nalog s katerimi se v tem času srečuje sindikalna organizacija.

(NAŠ ČAS)

lovanje delegatskega sistema in krajevne samouprave.

Na seji konference je bilo tudi ocenjeno, da z aktivnostmi glede volitev kasnimo. Zato je konferenca sprejela sklep, da morajo vse krajevne konference opraviti volitve in se konstituirati najkasneje do 15. februarja. Do tega datuma bi morali tudi vsi dejavniki, ki se združujejo v SZDL na ravni občine, posredovati predloge svojih delegatov OK SZDL Mozirje.

Glavni razlogi glede kasnitve volitev in konstituiranja krajevnih konferenc SZDL so zlasti sledeči :

– kadrovske težave, ki so bile posledica odklanjanja funkcij v posameznih sredinah,

– vzporedno z volitvami v organe krajevnih konferenc SZDL so potekale tudi volitve v organe krajevnih skupnosti (zaradi neuskkljenih pri-

prav v posameznih sredinah se je dogovorjeni rok volitev prekoračil),

– družbene organizacije, društva in posamezne osnovne organizacije sindikata niso pravočasno posredovale predloge svojih delegatov krajevnim konferencam SZDL.

Volilne konference in njihovo konstituiranje je do dogovorjenega roka že zaključeno. Vendar pa občinska konferenca SZDL še ne razpolaga s podatki o delegatih, ki so jih izvolila posamezna združenja družbenih organizacij in društev na ravni občine, posamezne krajevne konference SZDL ter vodstva družbenopolitičnih organizacij. Ko bodo predlogi teh delegatov znani in obravnavani na skupni seji občinskih vodstev družbenopolitičnih organizacij, bo sklicana prva seja (konstituiranje) OK SZDL Mozirje.

MAKS PETEK

Še o domačih imenih

Skoraj vse kmetije v Solčavi imajo slovenska imena in so to izvirna imena še iz časov naselitve. Tudi ime Štiftar ni nikakršen dokaz, da je bil prvi naseljenec in ne, da ni bil Slovenec. Skoraj vsa druga imena kmetij so bila med domačini že ustaljena in jih je zapisovalec v urbar 1826 prevedel v nemško pisavo, kjer je le mogel. Tu so nastale lahko tudi napačne prevode in ko se sedaj iz teh zapisov kmetij v takratni nemški pisavi prevajajo imena kmetij spet v slovenščino je spet dana možnost za še nadaljne napake v imenih kmetij. Moje mnenje je, da je urbar lahko le zanimivost in pomoč pri primerjavi imen, dočim je le živa govorica, dokler ni vplivana od nikogar, tista dejanska vrednota ki bi morala vedno in povsod obveljati. In Prav tu se greši.

Vsa imena domačij so slovenska in bi morali biti nanje po-

nosni in jih ohraniti. Ohraniti bi morali pa ne samo imena pač pa tudi način rabe teh imen ki so tako značilna če ne za druge kraje, za domačine, za Solčavane pa so! Ker pridejo Savinjske novice v vse solčavske družine Vas tovariš urednik prosim, navedite imena teh značilnih domačij in njih rabo. Da bo bolj zanimivo, sem pripisal za vse še nadmorsko višino.

V Bukovcu (najvišja kmetija na Slovenskem)	1327 m
na Kolarjevem	1280 m
na Rogarjevem	1250 m
na Strevčovem	1235 m
na Plodrovem	1230 m
v Potoku	1230 m
na Perkovem	1230 m
na Knežem	1220 m
na Havdejevem	1220 m
v Covcu	1215 m
na Šumečem	1210 m
v Osojnici	1195 m
na Matkovem	1165 m
na Strgarjevem	1160 m
na Ložeku	1155 m
na Klemenčem	1145 m
na Produ	1120 m

na Žibovčem	1100 m
v Podmacesnu	1085 m
v Robu	1080 m
v Podolševi	1080 m
na Ošovnikovi pustoti	1055 m
na Štiftarjevem	1040 m
v Podkočnem	1030 m
v Jankovem	1000 m
v Vrhu	990 m
v Tovstem vrhu	965 m
pri Martincu (izjema)	930 m
pri Majdaču (izjema)	885 m
v Podraduhi	820 m
v Gradišu	910 m
na Hribu	830 m
v Suhodolu	830 m
na Opresju	810 m
v Icmanci	810 m
v Plesti	772 m
na Ravnici	745 m
na Ramšiji	740 m
v Logu	728 m
na Rebri	710 m
na Robanem	692 m
na Icmankovem Logu	685 m
na Govčovem	670 m
pri Vresku	650 m
v Paludju	650 m
na Pečovju	620 m
v Grobljach	635 m
pri Gašpircu (izjema)	618 m
v Ravni	660 m
na Beli	600 m

gar, pravi se njegovi kmetiji Log in narod ne reče, služil sem pri Logarju, temveč služil sem v Logu. Ta razloček se pri sosednih Nemcih, in kolikor je meni znano, tudi pri Slovencih sploh ne nahaja. V sledečem torej jedno ime pomeni posestnika, drugo pa njegovo domačijo. Kjerkoli nista ti dve obliki, kaže se ali tuj vpliv, kar nam vaščani s svojimi nemčizmi spričujejo, ali pa je samo koča brez posestva."

Tako je bilo torej pred 100 leti in pred 1000 leti tudi. Danes pa se pod vplivom šole časopisov in stikov s tujci ta solčavska govorna značilnost in posebnost vse bolj opušča. Vseeno pa je bilo prav, da bi vsaj Solčavani sami med seboj tisočletnega izročila ne opuščali prav v sedanjem tako „naprednem rodu“, za kakršnega se imamo. Tudi napram tujcem je to posebnost gojiti, da se z njo poznajo in kjer mogoče tudi upošteva. Torej ne govorimo: grem k Logarju, k Plesniku, k Robanu, k Potočniku, k Robniku, h Govcu, k Strevcu, k Bevšku, k Šumetu, k Paludniku itd., pač pa v Log, v Plest, na Robane, v Rob, v Potok, na Govčovo, na Strevčovo, na Belo, na Šumeče, v Paludje itd. **Eno je namreč ime domačije, ki je trajno kot pa vsakokratnega lastnika, ki se pogosto menja.** Tudi priimki so se od začetka naselitve ujemali z imeni domačij, danes je po dednem redu ostal isti priimek kot posestvo le še v Plesti (Plesnik) in na Klemenčem (Klemenšek). Zadnja leta so številni solčavski kmetje spet pridobili ime posestva kar je prav in praktično obnem.

VALENT VIDER

Višine so povzete po meritvah dr. Mezeta.

Da je gornje imenovanje pravilno, dokazuje več kot 100 let stara razprava največjega Solčavana, narodnjaka, slavista, profesorja Franceta Štiftarja, pd. Martinčevega profesorja, ki jo je že leta 1873 objavil „O lastnih imenih kmetij in posestnikov v Solčavi“. V razpravi naveda skoraj za vse domačije izvor imen. Dalje pravi: „Pri Solčavanih se je Slovanom lastna posebnost, domačije in njihove lastnike po obliki različnimi imeni naimenovati, popolnoma ohranila katera imena pa niso pisna, temveč samo prostemu narodu v bližini rabeča. Če se na primer lastnik imenuje Lo-

Po poteh XIV. divizije

Prevzemanje delovnih obveznosti pri ohranjanju, razvijanju in prenašanju revolucionarnih tradicij, je stala naloga ZSMS in njenih organizacij. Na teh načelih je zasnovana tudi letošnja akcija „Po poteh XIV. divizije“, ki hkrati predstavlja šolo poglobljanja in potrditve pripadnosti našemu socialističnemu in samoupravnemu sistemu, pod vodstvom tovariša Tita.

Ko govorimo o revolucionarnih tradicijah, mislimo pri tem na ohranjanje izkušenj in pridobitev časa, v katerem se je takrat še zasluženi slovenski človek dvignil nad zatiralca, ki mu je stoletja in stoletja kratil svobodo. Vera v boljšo bodočnost, predvsem pa narodna zavest, ki je ni nikoli izdala, je vodila peščico Slovencev v boj za svoje pravice.

Vendar naj ne bodo danes ti spomini le zunanje manifestativne oblike, temveč sinteza načel in misli, ki so bile v NOB vodilne ter so pomagale slehernemu borcu premagovati napore. S tem, ko je vsak izrazil jasno željo po svobodi, je pokazal zdrav odnos do domovine.

Organizacije ZSMS, družbeno-politične organizacije in društva, ki vključujejo mlade, so v

preteklem obdobju razvile vrsto aktivnosti, ki po svoji vsebini temeljijo na revolucionarni tradiciji. Cilj je močno izražen: obrambna vzgoja in izobraževalna komponenta. Pohod „Po poteh XIV. divizije“, ena takšnih akcij, je za nami. 15. februarja je krenil iz Suhorja v Beli krajini. Pohod, letos prvič izveden v republiškem merilu, je razdeljen v štiri etape, v katerih je sodelovalo 17 OK ZSMS s približno 600 udeleženci. Uradni zaključek te mladinske manifestacije je bil na centralni proslavi v Mariboru 24. februarja.

Kot komandant 4. etape lahko povem, da je v njej poleg OK ZSMS Mozirje, ki je nosilec, sodelovalo še pet mladinskih organizacij: Maribor, Ljubljana – Moste, Zagorje, Hrastnik in Trbovlje. Pri organizaciji, predvsem pa pri udeležbi smo bili deležni velike podpore pri občinskih štabih teritorialne obrambe. Zavedamo se, da imajo takšne akcije mnogo pozitivnih lastnosti, predvsem krepijo sodelovanje med mladimi iz različnih krajev. Zato je tudi štab 4. izmene z vsemi pohodniki uspešno izpeljal naloge, ki so mu bile zadane.

VOJKO KRUMPAČNIK

Osnovna šola v Gornjem gradu je obnovljena in dograjena. Otvoritve se je udeležilo mnogo krajanov in gostov. Istočasno je bila odprta razstava slikarja Jožeta Svetine v šolskih prostorih.

PROSVETNO DELO

Prosvetna dejavnost je organizirano oživila v začetku 20. stoletja z ustanovitvijo Bralnega društva. V okviru tega se je začela tudi druga prosvetna dejavnost, zlasti dramska. Organizirano zborovsko petje na Ljubnem pa sega v dobo koncem 19. stoletja.

Po prvi svetovni vojni je Bralno društvo preimenovano v Katoliško prosvetno društvo oživilo svojo dejavnost. Novo osvežitev je v kulturno življenje leta 1922 prinesla ustanovitev pevskega društva Raduha, ki ga je ustanovil in vodil učitelj Milko Rainer. Njegova žena Lucija pa je vodila dramsko sekcijo, ki se je razvila ob pevskem društvu. Čas od 1922 – 1930 je bilo kulturno-prosvetno najbolj razgibano obdobje na Ljubnem, saj so bili takrat pevski nastopi in dramske prireditve Raduhe in Prosvetnega društva na dnevnem redu.

Prireditve so bile na šolskem odru, ki ga je zgradil s finančno pomočjo domačinov in ljubenskih Amerikancev Rainer. Zelo pogoste so bile tudi dramske prireditve šolske mladine, ki jih je režirala Rainerjeva. Za vsako prireditev je izdelal primerne kulise Rainer sam. Pevsko društvo se je obdržalo s presledki med vojnoma do svoje 40 (1962) in 50 letnice (1972), ko je slovesno s pevsкими koncerti proslavilo svoj obstoj. Na pevskem koncertu ob 40 letnici so sodelovali v glavnem vsi zborovodje, ki so v času društvenega obstoja vodili pevski zbor: Rainer Milko, Kolar Marija, Malovrh Viktor, Merzel Marija in Tevž Antė.

Najbolj priljubljene in obiskane so bile silvestrske prireditve s pestrim sporedom: nastop pevcev in igralcev, letna kronika in podobno. Nekaj tega iz povojne dobe se je še ohranilo, drugo pa je ostalo samo še v spominu še živečih sodelavcev...

M. I.

Ob otvoritvi knjižnice v Kulturnem domu v Mozirju (J.P.)

Plodno in uspešno delo

Gasilci gasilskega društva Gorica ob Dretni smo se dne 21. 1. 1979 zbrali na letni konferenci in pregledali uspehe in rezultate svojega dela v preteklem letu.

Udeležba je bila zadovoljiva, razveseljivo pa je, da so bili na konferenci mladi zastopani v veliki večini, kar je porok za uspešno delo v bodoče. Vladalo je prijetno vzdušje v polni konferenčni dvorani gasilskega doma, ki jo krasijo čez vso steno pokali, diplome, odlikovanja, spominske slike in slično, kar so si požrtvovalni gasilci nabrali v nekaj letih nazaj na raznih tekmovanjih.

Iz poročil, ki so bila podana, še zlasti pa iz poročila Štaba operative je bilo razvidno, da so bili res doseženi lepi uspehi v preteklem letu. Udeležili smo se raznih tekmovanj od občinskega, medobčinskega do republiškega. Občinskega tekmovanja smo se udeležili s 4 desetimi in sicer: moška članska, moška mladinska, ženska mladinska in pionirska. Člani so se uvrstili na drugo mesto, enako moška mladinska, pionirji pa na peto mesto, dočim se je ženska mladinska desetina uvrstila na prvo mesto in to že tri leta zapovrstjo. Dodati je treba, da je edina ženska desetina, ki nastopa v

občinski zvezi. Udeležili smo se tudi tekmovanja za pokal Šaleške doline, zatem tekmovanja v Oplotnici za pokal Pohorskega bataljona in tekmovanja v Šempetru v Sav. dolini ob 100 letnici ustanovitve tega društva. Največji uspeh pa sta dosegli mladinska ženska in mladinska moška desetina, ko sta zasedli PRVI mesti na republiškem tekmovanju in sicer mladinska ženska desetina na Ravnah na Koroškem, mladinska moška pa v Brežicah. Pri tem je treba poudariti, da je bil ta uspeh temvečji, ker je bila ta zmaga zbojevana v zelo hudi in močni konkurenci nastopajočih iz vse Slovenije. Naše društvo pa je s tem tudi častno zastopalo občinsko gasilsko zvezo Mozirje. Za tako majhno društvo kot je naše je to res zavirljiv uspeh! K temu pa moramo dodati in priznati, da uspeh ne bi bil takšen, če ne bi bilo vloženega toliko truda na vajah in če ne bi imeli tako sposobnega operativnega kadra.

Zavedamo se, da nas ti uspehi ne smejo zavajati, zato smo v načrtu za tekoče leto tudi zapisali, da bomo še v bodoče vlagali vse moči, da naš uspeh ne bi izostal.

MILAN KOPITAR

Razmišljanje o kulturi

Ko se približuje 8. februar začne mo govoriti in pisati o kulturi. Vse-povsod se vrstijo prireditve ob počastitvi slovenskega kulturnega praznika – dneva slovenske kulture.

Člani OO ZSMS iz Nove Štifte smo 3. in 4. II. 1979 uprizorili komedijo v treh dejanjih ZADREGA NAD ZADREGO v režiji tov. Ivana Pistotnika. Čeprav je bilo to v času IV. kulturnega tedna, se nisimo uvrstili v sklop prireditev tega kulturnega tedna. Kljub temu je bilo zanimanje za to komedijo veliko, kakor tudi obisk obeh predstav, saj

je prišlo nad 450 obiskovalcev iz Nove Štifte in tudi od drugod. Ze s svojim obiskom so Novoštifčani pokazali, da so kulturni ljudje, ljudje, ki so željni kulture, ljudje, ki vedo, da je kultura eden od pogojev, ki dela človeka resnično človeka. Pokazali smo, da tudi mladina lahko marsikaj naredi pa naj bo to na kate-remkoli področju javnega življenja. Pojavlja se vprašanje, zakaj je v Novi Štifi tako malo kulturnih prireditev? Kje so temu vzroki, kajti vidi se, da zanimanje za kulturo živi? So vzroki pri ljudeh, ki razpolagajo s

kulturo, pri tistih, kateri imajo kulturo v Novi Štifi v rokah. So morda vzroki čisto drugi.

Ali je organiziranje kulture v Novi Štifi volja ljudi, ki delajo na tem področju, ali je to njihova dolžnost?

O kulturi naj nebi razpravljali le enkrat na leto, le v kulturnem tednu, ali pa samo 8. februarja, pač pa vedno, vsak dan naj bi bil kulturni dan.

TONE SOVINŠEK ml.

„Šahovski turnir“ v Radmirju

Zadnjo nedeljo v preteklem mesecu je bil v prostorih vaškega odbora Radmirje na „Pošti“ pod pokroviteljstvom OO ZSMS Radmirje organiziran „šahovski turnir“ za vse ljubitelje šaha Radmirja z okolico.

V finalnem delu turnirja so bili doseženi naslednji končni rezultati oziroma uvrstitve. Najboljši med najboljšimi šahisti turnirja je bil prav gotovo – brez poraza – tov. ŠTORDEL Ivan. Ostala mesta v prvi deseterici pa so zasedli naslednji tovariši: drugo mesto tov. Ermenc Alojz, 3. mesto Prislán Stan-ko ml., 4. Štorgel Rudi, 5. Benda Tonček, 6. Podkrižnik Emica, 7. Podkrižnik Marko, 8. Osovnik Marjan, 9. Kolenc Marjan, 10. Podkrižnik Janko, itd.

Ob končanem turnirju je prvem trem šahistom – za osvojeno prvo mesto tov. Štorgel Ivanu, za osvojeno drugo mesto tov. Ermenc Alojzu in za osvojeno tretje mesto tov. Prislán Stankotu ml. ter najstarejšemu tov. Vodušek Ivanu – Anzu in najmlajšemu udeležencu pionirju Štorgel Janku prikupna tov. Zager Jelka podelila za dosežene rezultate, prikazan trud, in znanje lepe nagrade.

Za odlično organizacijo in prizadevanje za čimboljši potek tekmovanja so bili pohvaljeni oziroma je bila izrečena zahvala tov. Ermenc Berti, tov. Pustoslemšek Cvetki n Frenku.

Naj bodo te besede, pohvale, veselje in želje izrečene ob tej prireditvi, spodbuda vsem mladim v OO ZSMS Radmirje in ostalim vaščanom Radmirja, Meliša, Juvarnja in Okonine za skupno organizirano delo, za nove cilje, naloge in akcije, ki bodo v ponos vsem vaščanom ter garant za lepši jutrišnji dan.

S. PRISLAN

Zavržena lepota

Ob robu gozda in vznožju planin, kjer je potok zarisal svoj srebrni trak in na koncu njive mežika poljsko znamenje, v to, slikovito pokrajino je naš praded posadil svojo domačijo. Še danes se čudimo kakšen izbran čut za lepoto je imel slovenski kmet.

Potujoči umetnik mu je morda celo na pročelje hiše utisnil sliko – fresko, ki jih še mnogo kje ljubosumno čuvajo kot hišno svetinjo. Vsekakor pa mu je vaški mojster izdelal takšne vhodne duri s kamnitim okvirom – portalom, ki so bile edinstven okras in ponos hiše.

ŠMIHELSKI KRONIST

Domačini vedo, da Lovro Goličnik – Podstenšek marsikaj ve in zna. Le malo pa je znano, da je skrbno pisal dogodke iz preteklosti Šmihela in razna ustna izročila. Tako nam je ohranil nekaj zelo zanimivih zgodb in pripovedk. Svoje zapise je dal na voljo, da bodo ohranjeni. Da je šegav in rad pove kakšno veselo je tudi znano. Pa prislunhimo zgodbi o „coprjeku“ v Ljubijem grabnu. Malo pred križiščem na Zaloko in Bele vode je nekoč stala mala zidana hiša, blizu nje pa žaga.

Tam je živel zeliščar Vrabič. Pravili so, da je imel „kolomon“ in da je znal coprati. Če je, denimo bral iz njega določen stavek, je bojda ugasnil najhujši ogenj. Zgodilo pa se je, da mu je stvar kljubovala. Na Konečki planini je Skatlar požigal poseko, ogenj pa ni hotel ugasniti.

Vrabič je stekel po čarobne bukve in pričel iz njih brati, pa ni nič pomagalo. Ogenj je besnel dalje. Stari Konečnik se je razjezil in ga prepodil, Vrabič pa je baje užaljen odšel. Ni znano, kako mu je drugod uspevalo ukrotiti ognjene zublje. Veliko podobnih ve povedati Lovro, ki pravi da je 4-krat polnoleten – star je 77 let! Ob tem pa ne zamolči, da je z ženo Marijo kar 53 let srečno poročen. Njegovi spomini so zapisani do druge svetovne vojne, objublja, da jih bo nadaljeval do današnjega dne. Tudi zgodovino župnije Šmihel je opisal. Mizarstvo mu je najljubša zabava in res ga najdemo največkrat kar v delavnici, kjer, kot pravi, kaj po „kmečko“ izdelava.

Arhitektura hiše, kašče, čebelnjaka, ograje lesenih hodnikov nad hlevom in znamenja na polju je plod izvirne ljudske umetnosti in je s svojimi preprostimi oblikami dajala domačiji domačnost in toplino.

Modernizacija kmečkih domov pa je terjala svoje in marsikje je prišlo tako daleč, da so deli kamnitega, razbitega okvira odvrženi samevali za hišo, pod njimi pa so stokala uničena, nekdanje lepote oblikovane hišne vrata, ponekod celo z lično rezljanimi „tablami“.

Praded pa je mislil drugače, saj je vedel, da se mojstru ni mudilo, ko je gladil dneve in dneve zeleni kamen in ga spet božal, mu brusil trde in ostre robove in klesal okorne črke in številke kot za spomin na gospodarjevo ime in priimek in letnico gradnje, vse skupaj pa spet povezal s preprostim ornamentom. Tako je zeleni portal dajal lep poudarek med steno in lesenimi durmi.

Na delu je bil tudi vaški umetnik, ki je vneto zbiral drobne deščice in jih urejal v zvezdasto, rebrasto ali kvadratno obliko, ki je dajala krilom hišnih vrat poseben čar, kaj šele, če so vratna krila nosila „table“, okrašene z bogato rezljano ornamentiko, ki je kot nekaka čipka skrivala v sebi vse mogoče oblike od črtic v vseh smereh, krogov, zvezd in rombov, pa rozete in vaze, spet srca in krone, ali ptice in stilizirane cvetice. Morda se je rezbar mesece dolgo poigral z dletom in oblikoval to lepoto.

Vrata so se ponašala z železno kljuko s ščitom, ki je bila vedno kovana, primež z rozeto in še trkalce ter bogato okrašena nasadila, ki so le v žarečem železu lahko sprejela domače ornamente, ki jih je kovač s težko roko zaznamoval za stoletje in več.

Vendar pa na srečo niso povsod zavrgli starih, originalnih vrat in jih zamenjali z industrijskim izdelkom. Marsikateri kmečki in meščanski dom se še danes ponaša s stoletje in več starimi, težkimi vhodnimi vrati, ki nosijo slovenski pečat in ki postajajo vedno večja zanimivost in posebnost naših krajev. In če jih bomo kot našo kulturno dediščino še naprej spoštovali in stalno negovali z zaščitnim premazom, bodo hiši ostala kot daljnji spomin in okras ter paša za mimoidoče.

M.

Kaj se je zgodilo družini Slavnič – „Rečiške cime“

Kaj se je zgodilo družini Slavnič

Ali ste slišali, kaj se jim je zgodilo? Ne? Preko noči so jim lovovi totalno oropali stanovanje in odnesli s seboj vse živo, še električne vtičnice so potrgali s sten. Slavičevi so se potem seveda veselili, češ, saj bo itak zavarovalnica vse novo kupila – „lepo, bleščeče, grafike pa lepe knjige...“ Pa je prišel sredi tega veselja miličnik in je povedal, da so tiste barabe prišli in da bodo vse nazaj pripeljali. „O groza, ves tisti kičera, pa kipeč in psiho... vse bomo dobili nazaj. Strašno!“

Opisana zgodbica je skopa vsebina prisrčne komedije mladega slovenskega dramatika Denisa Poniža, ki smo jo, kot je znano, v okviru Kulturnega tedna postavili na rečiški oder (DRAMSKA SKUPINA „REČIŠKE CIME“). Toda sedaj ne bi razglabljali o sami predstavi. Služi nam lahko predvsem kot namig glede ravni zgornjesavinjske kulturne oziroma gledališke ustvarjalnosti. Namreč, tudi našo gledališko ustvarjalnost bi morebiti kazalo zavarovati (recimo, pri Zavarovalnici Sava, ki zavaruje vse) in nato tiho upati, da jo bo prišel kdo ukrast. Saj potem bo pa tako ali tako zavarovalnica vse „novo, bleščeče, moderno“ kupila. Kaže namreč, da je to edina pot, da zlezemo iz vsega tega kičera, ki se ja nabral po naših kulturnih hramih.

Ja, še to je treba omeniti, da smo po prvi predstavi „Družine Slavnič“ organizirali nekakšen razgovor o aktualnih problemih amaterske gledališke ustvarjalnosti. Poleg izvajalcev je sodeloval avtor teksta Denis Poniž, povabili pa smo tudi vidnejše kulturne delavce v moziški občini. S tem v zvezi, je treba pohvaliti dramsko skupino iz Mozirja, ki se je razgovora zelo številno, pa tudi aktivno udeležila. Ravno tako pa je treba razodeti, da ni bilo nobenega predstavnika Zveze kulturnih organizacij, kar prazaprav tudi lepo ilustrira občinsko kulturno prizadevnost.

In kaj smo brihtnega izmозgali na tej debati? Bolj ali manj nič novega, le stare vice smo si pripovedovali. Namreč, da po naših vaških „teatrih“ sama stara jajca na oder postavljajo, da v večini predstav le

neko staro kmečko romantiko pogrevajo, da se vse preveč stremi le k zabavnosti, zapostavljajo pa se globlje sporočilo predstave, da je oderski jezik obupno neživljenjski... pa še druge take zadeve.

Zastavljeno je bilo vprašanje, po kakšnem ključu se prazaprav izbirajo teksti za uprizoritev. Nekdo je dal odgovor: izberemo tisto, kar je narodu všeč. Pa zopet vprašanje: in kaj je narodu všeč? Ja, kakšne stare kmečke igre; da je dosti solz ali dosti smeja! Dobro, smo rekli, pa sedaj so drugačni časi, ni več tiste kmečke idile v smislu po lojt' rci gor, pa preljuba moja Meta, luna je tak' nareta... pa take reči. Ja, je bil odgovor, to je pač ljudem pri srcu in drugega sploh ne gredo gledat...

I seveda, sto kroti frdamanih, ne gredo nič drugega gledat, saj nikjer nič drugega ni! Tudi če bi hoteli, ne morejo gledati drugega kot to, kar se jim ponuja. Pa še druga stvar je: človek se privadi. Slišal sem, da se je neki možakar celo ubil, ker je s strehe padel, pa ni bil navajen. Tako so pa tudi naši ljudje navajeni, da ni igre, če ni klopce pa luncpe za Pepce vse poscane od ljubezenskih muk.

In tudi drugače se ne moremo strinjati s tem, da je treba dati narodu pač tisto, kar si želi. Po takšni logiki bi tudi otroke samo s cukrčki pitali. Pa jih vendarle raje na črni kruh privadimo. Samo z marmelado ga je treba olepšati. Ravno tako pa bi ljudje tudi sodobnejše ali nekoliko bolj poglobljene zadevščine radi prišli pogledat, le dovolj prikupno in izobrazbeni ravni primerno bi morale biti postavljene na oder.

S tem seveda ne mislim, da je treba vse gledališke igre starejšega kova stran zabrisati. Ne! Le to hočem reči, da bo treba tudi sodobnejšim predstavam dati nekaj prostora na savinjskih odrih; saj končno, če smo se na traktor in molzni stroj privadili, ni hudir, da se ne bi tudi na sodobnejše gledališke tokove. O tem smo torej razglabljali na našem razgovoru. Kot sem že rekel, nič posebnega novega. Pa kljub temu bo potrebnih še mnogo debat na to temo, preden se bo karkoli premaknilo.

FRANC BIDER

Duhoviti Laykauf

O mozirskem pesniku vedo ljudje marsikaj zanimivega povedati. Tako se je ljubeznivo odzvala našemu vabilu Zofka Marovt, ki je obujala spomine. Ti so obsežni, saj je njen oče vzdrževal z Laykaufom stalne stike. Bila sta dobra prijatelja. Zofka pa je kot otrok rada zahajala v hišo pesnika. Dobro se še spominja pesmi, ki jo je Žiga napisal prav za njo, da je ob koncu šolskega leta deklamirala svoji učiteljici Erni Pevnikovi. O pesniku je povedala, da je bil predvsem zelo šegav in je rad katero „okroglo“ povedal. Največkrat kar v verzih. Zahvaljujoč se izrednemu spominu Marovtove smo zapisali pesem, ki jo je takrat deklamirala svoji, sedaj že pokojni učiteljici. Iz vsebine veje hveležnost do nje, da je učila otroke prvih resnic in modrosti. Zato je značilna prav 5. kitica, ki takole glasi:

Seme, katero v duši se izcimi,
ki poganja v umu kal,
to v najstrožji hudi zimi
bode niklo še ih tal . . .

Znano je, da so Laykaufa ob pričetku prve vojne zaradi veleizdaje Avstriji zaprl. Iz zapora je pisal domov ženi: . . . v sladkih sanjah spiš kraljica, v mehki postelji doma, mene grize pa stenica, bolha mi miru ne da . . . Mozirski pesnik je bil res duhovit!

MALI OGLASI

Prodajam barvni televizor Go-renje Color Sensomatik. Še v garanciji. FRANC RAKUN, Na-zarje 157, telefon 830-056.

Takoj sprejemam na delo fan-ta, ki bi se želel priučiti pekov-ske stroke. PEKARNA, Bojan NARALOČNIK, Ljubno ob Savinji.

Veliki napredek pri gradnji asfalta v Čepljah

Lepa vasica, ki jo imenujemo Čeplje, bo veliko bolj znana kot nekoč. To ji omogoča načrtna gradnja dvopasovne ceste oziroma magistrale.

V tej vasi je okrog dvajset hiš, od tega pet kmetij, ki se ukvarjajo z živinorejo, kurjerejo in seveda tudi z opravlilom lesa iz gozdov. Ostali prebivalci so v glavnem delavci in upokojenci, ki imajo skupen interes gradnje. Sklenili so, da kmetje prispeva-jo dva ali tri milijone starih din ostali pa po dohodku. Že čez teden dni so nastali prepiri med

posameznimi kmeti zaradi viši-ne prispevkov. Ostali krajani so ostali brez besed.

Tako se godi nam Čeplja-nom. Gradnja ceste bo tako ostala le želja, toliko časa, da bo odrasla mlada generacija, saj pomoči od drugod ni pričako-vati.

Vsi si želimo, da bi v primeru nesporazuma namesto ceste zgradili železnico, nabavili bi vlak in se vozili na Kropo ali Otok. Tam pa bomo občudova-li asfaltno cesto.

M.A.

PUSTOVANJE '79

Izročilo je lepa reč, dalj ko se sega v preteklost, več je vred-no. Bogatstvo izročila sega na najrazličnejša področja in ga za-to lahko različno vrednotimo. Nadvse pomembna je seveda tu-di dediščina, ki nam jo v vseh njenih razsežnostih nudi naro-dopisje, pa čeprav je to „samo“ pustovanje. Slednje zaradi tega, ker je profesor Franjo Vajd ob svojem zavzetem delu „odkril“ starost mozirskega pusta. Listi-na, v kateri je pust omenjen prvič, nosi zavidljivo starost in po njej sodeč je pust razveselje-val Mozirjane že pred dobrimi dvesto leti. Izročilo ohranja tu-di njegove navade in poudariti velja, da jih današnji pust v nji-hovi prvobitni zasnovi še vedno upošteva.

Menjajo se časi, menjajo ljud-je, pust je posodobil svoja izraz-na sredstva, njegov tridnevni spored pa ostaja nespremenjen. V ponedeljek se kmalu po dva-najsti uri pustnjaki zberejo na Celinah in pričnejo z „ofira-njem“. Pot jih vodi od hiše do hiše in tako popoldne obhodijo dokajšen del Mozirja. Za zaklju-ček je zvečer na vrsti paradni marš skozi Mozirje. Torek je se-veda znatno napornejši. Uvod v celodnevni spored je prava prav-cata budnica v resnično zgod-njih jutranjih urah. Po kratkem premoru ji sledi iskanje pusta, ki ga iskalci vedno in zagotovo najdejo v gostilni. Tudi pri tem izročilo ni zatajilo. Takoj ko pusta po vseh vrst dogodivšči-

nah najdejo, se ta s svojimi spremljevalci poda na obisk v bližnja podjetja in jih „obdari“ z vsemi potrebnimi napotki in izboljšavami, ki naj vsakemu iz-med njih omogočijo boljše po-slovanje ter obetavnejši razvoj. Smešnobolečih resnic pri tem po navadi ne manjka.

Še pred opoldnevom pust prevzame v svoje roke občinsko oblast, ki si jo lasti naslednjih 24 ur. Novi župan ima seveda, tako se spodobi, nastopni govor v katerem zagotovo najde rešit-ve za vse križe in težave, ki ob-čino n pravega župana najbolj žulijo. Popoldne je na vrsti osrednji program na mozirskem trgu, ki mu v šalo preoblečenih resnic prav tako nikoli ne pri-manjkuje. Zvečer je na vrsti še prava pustna veselica in na njej pust (točno opolnoči) omaga in umre. V sredo dopoldne počiva na odru v Mozirju, popoldne ga pokopljejo in se zvečer zberejo še na sedmini in zapuščinski razpravi. Kratek povzetek pote-ka torej, le da je spored iz leta v leto drugačen in vsak korak pu-sta in njegovih spremljevalcev po svoje zanimiv.

Zgodovina mozirskega pusta je torej dolga in dalj ko sega na-zaj, manj je o njej točnih podat-kov, zagotovo pa jih ne manjka za dve ali tri desetletja nazaj. O njih sta vedela povedati marsi-kaj zanimivega Leon Klemenak in Martin Aubrecht, ki sta se mozirskemu pustu pridružila ta-koj po drugi vojni. Leon je bil sploh prvi novinec med predvoj-nimi pustnjaki, Martin pa se jim je priključil tri leta pozneje, le-ta 1949 torej. Povedala sta, da je pustovanje sprva vodil pustni odbor, ki je nastal pred pusto-vanjem in z delom končal nepo-sredno po njem. Danes je prire-jevanje poverjeno odboru za pustovanje pri turističnem dru-štvu Mozirje in ničesar ni pre-puščeno naključju. V začetku so bičali zgolj napake in po-manjkljivosti posameznikov, da-nes pa s svojim pustnim humor-jem posegajo na veliko širše področje. Tudi sredstva so si sprva zagotavljali kakor so vede-li in znali. Prispevkov seveda ni-so smeli pobirati, a so jih kljub temu, le iznajdljivosti jim ni smelo nikoli zmanjkati. Zadnja leta je seveda drugače. Dogovo-rili so se z delovnimi organizaci-

jami in tako nikoli ne naletijo na gluha ušesa.

V prvih povojnih letih so na pestrost pustnih prireditev vpli-vale takratne razmere, pust je bil tuja organiziranost, pa tudi njegovo načrtovanje je šepalo. Ko so po nekaj letih prevzeli stvar v svoje roke mlajši, so stvari krenile na bolje. Povezava mladostne zagnanosti in izku-šenj starejših je pravzaprav po-rodila novega pusta in ta si je za svoje novo rojstvo leto izbral 1952. Najprej je uredil svoje lastne vrste in se sploh lotil dela bolj načrtno. Dolej se je v nje-govih vrstah pomudilo 126 red-nih članov, beležijo pa tudi 19 upokojenih (beri: občasno so-delujočih). Vsem rednim čla-nom so ob 25-letnici podelili častne značke, v zadnjih dveh letih pa se je tem 126 pridružilo še veliko mlajših. Danes je tako zares aktivnih dobrih 100 čla-nov, vsi med njimi pa za svojega pusta veliko žrtvujejo. Nekaj-dnevni dopust je pravzaprav še najmanj kar pustovanje terja od vsakega izmed njih.

Spominov je seveda veliko in preveč. Leonu Klemenaku je oče pripovedoval, da so leta 1934 pusta zabili v sod in ga spustili po bregu. Ob njegovem vznosu je bila hiša in pust se je pri „trdem srečanju“ z njo pre-cej poškodoval. Za nekatere je bila to takrat morda šala, vpra-sanje je le, kako jo je razumel pust, ki so ga po precejšnjih na-porih le spravili iz sode. Ta se pri trčenju namreč ni razbil. Martinu Aubrehtu je ostalo naj-bolj v spominu srečanje ameri-ških in sovjetskih vesoljcev pred dobrimi desetimi leti v Mozirju. Sovjetska raketa je bila strogo zastražena, ameriška dostopna vsem, oboji vesoljci pa so le na-šli način, da so se lotili trgova-nja z vodko, z žvečilnim gumij-em in še s čem, pa tudi drugih prigod ob tem ni manjkalo. Se-veda se je mozirski pust v vseh teh letih loteval raznovrstnih re-či. Presajeval je srca, menjaval glave, cenil in dražil in se sploh loteval vseh pomembnejših do-godkov v razvoju sveta in obči-ne. Spominov je veliko, zanimi-vosti preveč, pa še opisati jih je težko, zato bo najbrž kar velja-lo, da si je mozirskega pusta tre-ba ogledati vsako leto znova. In tudi letos.

(NAŠ ČAS)

STRELSKA SEKCIJA DELAVCEV UPRAVE SO MOZIRJE

V juliju 1978 so delavci uprave SO Mozirje izrazili željo, da bi tudi oni delovali v strelski organizaciji in se z redno vadbo bolj usposobili za streljanje z različnim orožjem. Na Osnovno strelsko organizacijo „Kajuh“ Mozirje je bila poslana prošnja za ustanovitev strelske sekcije pri delovni skupnosti SO Mozirje.

Izvršni odbor Osnovne strelske organizacije „Kajuh“ Mozirje je na svoji seji dne 24. 9. 1978 razpravljao o prošnji za ustanovitev sekcije in jo ugodno rešil. Kmalu po obvestilu, da se sekcija lahko ustanovi, je bil izvoljen izvršni odbor sekcije in sicer predsednik, tajnik in blagajnik.

Člani sekcije so takoj pristopili k delu in pričeli z redno vadbo na strelišču v Mozirju in sicer vsako sredo. Udeležba je bila vedno zadovoljiva. Najboljši so se udeležili prvega tekmovanja dne 29. novembra, ko je bilo na strelišču v Mozirju občinsko prvenstvo z MK puško za prehodni pokal. Dosegli so dobre rezultate. Tudi na tekmovanju z vojaško puško „mauser“ 7,9 mm, ki je bilo 10. 12. 1978 na strelišču v Smartnem ob Dreti so bili doseženi dobri rezultati.

Največji uspeh pa je v času delovanja strelske sekcije delavcev uprave SO Mozirje dosegla ekipa na tradicionalnem tekmovanju s polavtomatsko puško v počastitev dneva oboroženih sil SFRJ, ki je bilo na strelišču v Mozirju dne 17. 12. 1978, organizirala pa ga je občinska strelska zveza in občinska konferenca ZRVS v sodelovanju z občinskim štabom TO. Ekipa v sestavi KRIŽNIK Božo, ŽAGAR Janez, JANŽOVNIK Srečo in KOLAR Janez je dosegla odlično II. mesto.

Člani strelske sekcije pri SO Mozirje so sklenili pritegniti k sodelovanju tudi svoje sodelavke, na kar je bilo opaziti dober odziv. Sekcija šteje trenutno 14 članov, število članic pa še ni dokončno.

Vsi člani v bodoče pa tudi člani se strelske sekcije delavcev uprave SO Mozirje bodo z redno vadbo nadaljevali in menijo, da tudi rezultat ne bo izostal.

JERNEJ PLANKL

AGROSKI 1979

Le malo naših občanov ve, da že 6 let zapored prirejajo slovenske kmetijske organizacije tekmovanja v smuku za kmetijske proizvajalce in delavce. Vedno se takega tekmovanja udeležijo tudi tekmovalci iz sosednje Koroške in Italije. Letos so ga pripravili v Kranjski gori, točneje na Zatmiku. Dobro je uspelo. Udeležili so se ga tudi kooperanti in delavci ZKZ Mozirje ter dosegli dobre uspehe. Med 500 tekmovalci so bili 26. Torej, tudi naši kmetijski proizvajalci imajo svoje športne prireditve. Udeleženci pravijo, da bi bilo med kooperanti večje zanimanje za sodelovanje, če bi v ZKZ pokazali večjo zavzetost za šport svojih članov. Vsekakor so naši smukači dostojno zastopali Gornjo Savinjsko dolino na letošnjem preizkusu o smuškah veščinah!

Kulturni dom v Nazarjah že zdavnaj ne zasluži tega imena. Stavba je v slabem stanju in ne odgovarja potrebam kraja, ki se hitro razvija. Posebno pereče pa je dejstvo, da je kulturna dejavnost v kraju dokaj zamrla, saj ni pogojev za uspešno delo prosvetnega društva. Industrijsko razviti kraj bi potreboval tudi ustrezne večnamenske prostore. Sedaj se pripravljajo ukrepi, da bi se zgradil nov dom, vendar o tem več v naslednji številki!

Delo IS SO Mozirje

Pestra aktivnost v občini Mozirje tako na družbenem kot ekonomskem področju narekuje IS SO Mozirje, da se v polni meri angažira tudi v letu 1979. Tako je IS SO Mozirje v letu 1979 že trikrat zasedal. Na svojih sejah je obravnaval poročila o delu upravnih organov občine Mozirje, poročilo o delu sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, sprejel je program dela za leto 1979, sprejel je družbeni dogovor o skupnih osnovah in merilih za podeljevanje priznavalnih udeležencev NOV in drugih vojn, odlok o ustanovitvi organizacij in nalog služb OJOA, prav tako pa je sprejel več odlokov s področja komunalne ureditve naselij.

Program dela IS SO Mozirje po svoji vsebini zagotavlja vspostavljanje in zagotavljanje takšnih družbenih odnosov, smeri razvoja občine, ki omogoča vladajoči položaj delavca v družbeni reprodukciji in v družbi kot celoti, prav tako pa zagotavlja skladen in pospešen razvoj na vseh področjih družbenega življenja. Pri oblikovanju programa je IS izhajal iz temeljnih izhodišč ustave (statuta, dokumentov ZK, SZDL) in drugih predpisov, v program pa so vnešene tudi nerealizirane naloge iz leta 1978. Program dela zajema predvsem tiste naloge, ki so tre-

nutno znane in je nujno, da se o njih najhitreje razpravlja in odloča. Prav gotovo pa program s temi nalogami in obveznostmi ni izčrpen. Dolžnost vseh organov in teles je, da stalno spremljajo tekoča družbeno-ekonomska gibanja in uresničevanje planskih nalog v občini ter tako vključujejo v razpravo vrsto novih vprašanj.

Iz poročila o delu upravnih organov SO Mozirje, se da izluščiti vrsta ugotovitev, ki jih bo treba upoštevati v nadaljnjem obdobju, se o njih temeljito pogovoriti in potem stvari tudi učinkovito rešiti, predvsem pa realizirati v praksi. Skladno z usmeritvijo in razvojem samoupravnih družbenih odnosov, se mora tudi delo organov uprave prilagoditi družbenim potrebam. Prizadevati si moramo, da v prihodnosti dosežemo cilj, da naj bo državna uprava čimbolj približana delovnemu človeku in občanu, da bo delovala skladno z zahtevami delegatskega sistema. Vse to pa zahteva temeljito preobrazbo državne uprave.

Iz poročila je razvidno, da so upravni organi dokaj uspešno realizirali postavljene programske naloge. Pri svojem delu pa se še vedno srečujemo z velikimi težavami. Na prvem mestu

bi omenili kadrovske težave. Oddelki so kadrovsko neustrezno zasedeni, saj ugotavljamo, da več kot 50% delavcev nima ustrezne strokovne izobrazbe. Na drugi strani pa je zaposlovanje v upravnih organih za občane nezanimivo, tako, da je zelo težko pridobivati nove delavce. Poseben problem pri delu uprave predstavlja tudi slaba tehnična opremljenost delavcev s sodobnimi birotehničnimi sredstvi in pa pomanjkanje prostora.

Iz poročila o delu sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu je razvidno, da nas na tem področju čaka še veliko, veliko dela. Vzpostaviti in zagotoviti bomo morali konkretno odgovornost posameznih dejavnikov, ki so odgovorni za to, da so naše ceste dobro urejene, da so čim bolj varne, s tem pa bomo zaščitili največjo vrednoto – to je človeško življenje.

Na osnovi republiškega zakona o ljudski obrambi, tudi naša DPS ustanavlja službo OJOA. Naloge te službe je odkrivanje nevarnosti pred vsemi vrstami vojnih akcij, naravnih in drugih nesreč ter za alarmiranje prebivalstva. Ta služba je enotna za SR Slovenijo in predstavlja pomemben dejavnik in sestavni del obrambnega sistema SFRJ.

SLAVKO ROZENSTEIN

Žene ženam za 8. marec

V teh nekaj skromnih vrsticah se ne da povedati mnogo o 8. marcu, prazniku žena, ki že iz davnine nosi s seboj in v sebi vso pestrost razrednega boja za enakopravnost žensk.

Vseeno pa poskusimo ob tej priložnosti obuditi nekatere misli, ki so bile že tisočkrat izrečene, pa je kljub temu ostalo mnogokaj le pri besedah.

V pogojih naše samoupravne socialistične družbe je treba 8. marec razumeti in razlagati v duhu revolucionarnih tradicij našega boja in dolgoročnih ciljev naše družbe. Tu naj bi bil dan prijetnega, kulturnega, prijateljskega srečanja in voščila, predvsem pa mora biti to dan za delovni obračun in dogovor vseh, kako izboljšati družbeno ekonomski položaj žensk. Dosti več bi moralo biti storjenega, posebno v tistih okoljih, kjer zanemarjamo skrb za otroško varstvo in družbeno prehrano. In zlasti še tam, kjer so povsem brezbržni do nalog na področju poklicnega usmerjanja in izobraževanja žensk.

8. marec naj bo priložnost, da se vsak v svojem delovnem in življenjskem okolju vpraša, zakaj prihaja še marsikje do grobih kršitev pravic žensk. Ta dan je priložnost, da opozorimo na probleme in vprašanja, ki so pred našo družbo ter da predlagamo tudi poti in sredstva za njihovo reševanje, da spodbudimo aktivnost skozi vse leto, ker le tako ne bomo ostali samo pri zvanečih frazah in geslih. Ne smemo dovoliti, da bi se naš praznik izrodil v dan pretirane pozornosti in leporečja, v en dan izmed 365 dni v letu, vsi ostali dnevi pa bi tekli tako kakor prej, to je v skrbi žene, kakobo razrešila čisto njene skrbi v družini, kako se bo znašla na delovnem mestu, v šoli, kot samoupravljalca, ali kot kmetica na svoji zemlji.

Posebej pa želimo opozoriti, da se je za dosego tega cilja dolžna aktivno vključevati v družbeno življenje vsepovsod od krajevne skupnosti pa preko delavskega samoupravljanja in delegatskega sistema. V teh je pravzaprav bistvo naše enakopravnosti. Tako osveščenost pa bomo me žene lahko dosegle samo, če bomo znale in hotele izkoristiti vse oblike izobraževanja, ki nam ga družba nudi.

To praznično razmišljanje zaključujemo z najiskrenejšimi čestitkami vsem ženam v občini za 8. marec.

**SVET ZA VPRAŠANJA DRUŽBENO-
EKONOMSKEGA IN POLITIČNEGA
POLOŽAJA ŽENSK PRI OK SZDL
MOZIRJE**

Ob dnevu žena smo obiskali nekatere matere, žene in dekleta v naši občini in zapisali njihove misli. Želeli smo predstaviti nekatera pereča vprašanja s katerimi se ubadajo naše delovne ženske. Prisluhnimo!

NAROLOČNIK FRANJA učiteljuje že od novembra 1945 v Šmihelu. 33 let torej vzgaja mladi rod Šmihelanov in to zelo uspešno. Ni naključje, da je v kraju in okolici prav zaradi njegove skromnosti in požrtvovalnosti hribovske učiteljice izredno cenjena. Vedeti je treba, da v prejšnjih letih v hribovskih vasi-
kah ni bilo prevoznih sredstev, ki bi olajšali učiteljici nešteto poti v Mozirje in še kam. Hodila je peš, nič ni tarnala nad težava-

mi in še danes, ko je šolsko poslopje v nemogočem stanju, uči in potrpi ob nepopisno slabih delovnih pogojih. Ko smo jo povprašali, kaj si želi, je dejala, da bo srečna, ko bo nova šola, kjer bodo otroci imeli vsaj podobne možnosti, kot jih imajo

njihovi vrstniki v drugih šolah. Šolskemu posloju se pač pozna, da je med vojno pogore-

lo. Obnovljeno je bilo 1947. Naroločnikova se ni nadejala, da bo toliko leta v Šmihelu takrat, ko je 19 let stara prvič stopila v šolski razred. Vendar je bila želja po družini močnejša od tiste po nižinskih krajih. Postala je žena šmihelskega kmeta in mati 5 otrok. Ob obsežnih nalogah v šoli je zmogla še tiste doma in vse napore vzgoje lastnih otrok. Ko obuja spomine, pravi, da je bila že od malega vajena hudega in zato je zmogla vse napore. Najbrž je malopodobnih primerov tako popolnega žrtvovanja za svoj poklic! Največje veselje ji pripravijo tisti učenci, ki v življenju uspejo, na te je ponosna, saj ve, da njen trud ni bil zaman. Ob 8. marcu iskreno želimo naši učiteljici v Šmihelu vse dobro, njeno delo pa nam je vsem v ponos.

PANČUR MARIJA, Delavka v Smreki Gornji grad je mladinka stara 19 let. Dela na delovnem mestu, kjer nabijajo okovje na gradbeno pohištvo. Dve leti je že v tem kolektivu. Med tem si je pridobila polkvalifikacijo, želi pa pridobiti kvalifikacijo, če bo to mogoče. Meni, da v kolektivu skrbijo za izobraževanje, mladih ljudi, saj jih večina pride naravnost iz osemletke, oziroma potem, ko so nekaj časa delali doma. Pri-poveduje o obsežni dejavnosti mladinske organizacije v Smreki in s ponosom trdi, da je med najboljšimi v občini. Mislimo, da ima glede tega prav, saj podobno aktivne organizacije mladih ni v drugih kolektivih. Imajo tudi svoje glasilo Misli, ki jih dobro povezuje. Doma je iz Lenarta in mora dnevno prehoditi 2 uri, poleti pa ji služi moped kot prevozno sredstvo, takrat je lažje. Rada dela v tem kolektivu in pravi, da se dobro razumejo in da se to kaže tudi v delovnih uspehih. Seveda jo doma še tudi čaka kakšno opravilo, tako, da je le malo prostega časa, dasiravno še nima lastne družine. Rada bere in je član sveta knjige pri Mladinski knji-gi. Na vprašanje, kaj jo je v zadnjem času prizadelo, pove, da je smrt Edvarda Kardelja tisto, kar jo je zelo pretreslo. Bil je velik človek revolucije in zato je to vrzel, ki je ne bo mogoče izpolniti. Bil je, kot je rekla, oče samoupravljanja! Ob 8. marcu želi vsem materam, ženam in dekletom napredka in dobrega sožitja.

SUHOVRŠNIK JOŽEFA, stara 71 let, živi in dela kot kmetica v hribovitem predelu med Gornjim gradom in Novo

Stifto. Visoko je njena domačija, prav zato je znana daleč naokoli kot partizanska mama in človek tisočerega trpljenja. Življenje je bilo trdo, kot malo kje. Saj je mati 21 otrok, toliko ust preživetih in oskrbeti pa ni lahko! Vendar v svojih spominih nič ne tarni. Pri hiši je bilo vedno veliko ljudi, saj je kmetija zaradi velikosti in števila živine to zahtevala. Rada pove, da ni bila nikoli resno bolna, pa se pošali, češ v tako ostrem zraku pač ni bolezenskih klic! Res, pri hiši ni nikoli manjkalo kruha in najnujnejšega za življenje, vendar se prejšnji časi ne dajo primerjati z današnjimi, ko je vsega na pretek. Hudo jo je prizadela izguba moža, ki so ga Nemci ustrelili zaradi sodelovanja s partizani. Teh je bilo v hiši vedno dovolj in bili so dobrodošli, saj je dom bil slovenski in napredni ljudje v njem so vedeli kaj je njihova dolžnost. Po vojni pa je v nesreči izgubila sina, ki je gospodaril na kmetiji. Ta udarec še vedno močno skeli! Skromno je zamolčala njena, naravnost junaška dejanja, ko je zdravila partizana prvoborca Zupanca — Iva, ki so ga v brezupnem stanju prinesli k njej. Rada pravi, da je imela 21 otrok, 22. pa je Ivo! Da ji ni bilo lahko, pove tudi izguba očeta, ki ga je pobrala prva vojska nekje na Karpatih. Ta dobra slovenska mati želi, da bi mladi ljudje znali ceniti delo in marljivost in da bi živeli v miru ter da bi se med seboj dobro razumeli!

TEREZIJA ŠIRKO je pred 73 leti v Mozirju zagledala luč sveta. Živahno spremlja današnji utrip dogajanj v kraju, kjer živi. Pri tem pa se spominja tako živo daljne preteklosti, da je občudovanja vredna. Spominja se, kako je hodila v šolo in ko so že povsod uvajali slovenščino, kar je pomenilo za tiste čase veliko olajšanje. Razpleta svoje spomine na delo nadučitelja Praprotnika, ki je učil vso okolico sadjarstva. Veliko vsaj povedati o Žigi Laykaufu in njegovi ženi. Oba sta bila velika narodnjaka in ko se je tam učila šiviljstva je imela dosti prilike spoznati vse vrline narodno zavodne družine. Ob pripovedovanju iz preteklosti rada poudarja, kako se je nekoč težko živelo, saj so bile socialne prilike za malega človeka več kot slabe. Prav posebno je bilo hudo kmetom. Spomin ji seže v čase, ko so hodili s trebuhom za kruhom razni rokodelci. Takrat je bilo pri sedanjem Majerholdu neke vrste zavetišče za potne delavce, kjer so prenočevali. Spoznava-
vala je težave teh mladih ljudi, saj je njen oče vodil tisto zasil-

no prebivališče. Pravi, da doma niso trpeli lakote, niti pomanjkanja, saj je oče bil kolar in še trško tehtnico je imel v najemu. S ponosom pa se spominja naprednih slovenskih gibanj v trgu, ki je takrat veljal kot prava narodnostna trdnjava. Pravi, da je danes za vse dobro preskrbljeno in da nam še nikoli ni šlo tako dobro kot sedaj. Prav zato želi, da bi bilo tako naprej in da bi matere ne izgubljale svojih mož in sinov v vojni vihri! Naj bodo otroci vzgojeni v duhu časa in v zavesti pripadnosti k domovini.

ZAVOLOVŠEK BOGOMILA, delavka v Gorenju – mali gospodinjski aparati v Nazarjah.

Z možem in enim otrokom stanujejo v podnajemu v Bočni. Težave so z varstvom otroka, zato skrbita, da delata vedno vsak v svoji izmeni. Potem je pač eden od zakoncev doma in čuva otroka. Otrok je šele 2 leti star, pa še ni dovolj star za vključitev v organizirano otroško varstvo. To povzroča vendarle nekoliko skrbi, saj se mati, ki ne čuti otroka na varnem, le težje preda popolnoma delovnim nalogam. Zavolovškova pričakuje, da bo možnost stanovanja v Nazarjah, potem bo seveda vse lažje. Pravi, da se ne želi udeleževati, če ne kaže vedno povedati svojega mnenja! Tega namreč marsikdo še ne prenese dobro. Pa vsled tega tudi na sestankih molči. Poudarja, da se v kolektivu dobro počuti in najde pri vodilnih vse razumevanje. Glede vključevanja v zadeve krajevne skupnosti, pa meni, da nima smisla, saj se v Bočni počutita z možem le začasno, to pa onemogoča neko tesnejšo navezavo. V kolektivu pravi, da so informacije pogoste in tudi dovolj obsežne. Le včasih jih ne razume pa se tudi zaradi tega ne more zadovoljivo vključevati v izmenjavo mnenj. Jezi pa se na to, da je največkrat na sestankih vse tiho, ko pa je prilika, pa vsi vprek govorimo o problemih in izražamo svoja mnenja. Premalo je še na-

še aktivnosti. Želi, da bi bili še naprej srečni in da bi živeli v miru, ženam pa želi povsod urejeno otroško varstvo.

ZAMRNIK ALBINA je računovodkinja na šoli v Lučah. Mlada je. Komaj 1 leto in pol ima službe. Po tem ko je v Celju končala srednjo ekonomsko šolo, se je zaposlila v Celju. Želela pa je domov. Pravi, da je v Lučah najlepše. Srečna je, da je v domačem kraju. Prostega časa je malo. Udeležuje se pri prosvetnem društvu ne le kot kulturnik, temveč tudi kot „finančar“, saj je tu blagajnik. Meni, da je trenutno možnost za pevsko dejavnost, ki je ukoreninjena med ljudmi. Tudi recitatorska skupina dela v okviru društva. Žal pa ni vodje za dramsko skupino. Prepričana je, da bo sčasoma tudi ta zaživela. Prirediti bo treba h kulturnem delu več prosvetarjev. Volja je. Ko pripoveduje o kulturni ponudbi v kraju, poudari zanimanje krajanov za dramska dela, vendar, kot že rečeno, so teh deležni le tedaj, ko gostuje kakšna skupina v Lučah. Rešili so prostorski problem skupno z gasilci. Kar dobro sodelujejo. Z veseljem ugotavlja, da mladi vse bolj ostajajo v domačem kraju. Je pa seveda problem z zaposlitvijo, tako, da so nekateri vendarle prisiljeni iskati kruha drugod. Prepričana je, da bodo rešili tudi težave okoli prostora za knjižnico v kraju. Na sploh se mladi kar dobro odzivajo delu v kulturi, žal pa manj v pevski skupini. Sodelovanje vseh dejavnikov v kraju bo marsikaj izboljšalo! Želi, da bi Luče ostale lep in vabljiv kraj, krajan pa še naprej složni za napredek kraja in ljudi.

VRŠNIK NINA je kmetica iz Robanovega kota. Ob obilici dela kot gospodinja na kmetiji se družbeno udeležuje, saj je delegatka družbeno političnega zbora SO Mozirje, že več let sem, pa vodi žene zadružnice pri ZKZ Mozirje. Kot mati treh otrok se mora posvečati poleg vsega še vzgojnemu problemom, tako, da skrbi, kot sama pravi, nikoli ne zmanjka. 21 let, kar je na kmetiji, kamor se je prisožila, se skupaj z možem trudi za napredek v gospodarstvu. Vzor za preusmeritev kmetije sta našla na sosednjem Koroškem. Od takrat sta z veliko truda uspešno posodobiti svojo proizvodnjo. V sodobno urejenem hlevu stoji 20 glav in tudi mehanizacija jima lajša sicer trdo kmečko delo. Vršnikova ali kot ji po domače pravijo Govčavica je kljub velikim naporom vedra in pravi, da se pač ob tolikih družbenih

Delovne organizacije, skupščine občine in interesnih skupnosti, družbenopolitične organizacije in uredništvo Savinjskih novic želijo vsem materam, ženam in dekletom ob 8. marcu obilo delovnih in življenjskih uspehov.

problemih, ki se danes rešujejo enostavno ne more stati „ob strani“. Zato si prizadeva kot delegatka in kot predsednica žena zadružnic! Seveda pove z nekoliko grenkobe v glasu, da so še vedno primeri, ko se kmečko delo družbeno pravilno ne vrednoti. Še težje pa je poslušati pripombe ljudi, ki vidijo v kmetu le „zaslužkarja“, ob tem pa pozabijo, da zanj ni delovnega časa in tudi dopusta ne. Nina pravi, da že polnih 20 let ne pozna

dopusta. Gre za težave kmečke žene, ki ni izenačena z drugimi ženami v pravicah kadar rodi, pa tudi o možnostih potrebnega počitka po porodu ne. Sploh so še ljudje, ki smatrajo, da je kmet nekaj, kar spada na dno

družbene lestvice. Vršnikova ob tem pripoveduje, kako je šlo neki kmetici, ki si je „privoščila“ dopust na morju. Baje so jo hodile druge ženske ogledovat, češ, le kako si lahko kmetica privoščila takšen dopust in še bolj je vzbudilo baje zanimanje opazovalcev dejstvo, da je ta žena znala celo plavati... To, pa je boleče, če pomislimo, da smo v naši družbi izenačeni delovni ljudje vseh vrst! S skrbjo na obrazu meni, da je prav zaradi podobnih gledanj vse manj mladih, ki bi hoteli ostati doma, oziroma iti na kmetijo. Vršnikova je vesela uspeha svojih otrok, saj jih šole niso od-tujile domačiji. Tako meni, da bo sin, ki je kmetijski tehnik doma prijel vajeti gospodarstva in rod na kmetiji bo ostal.

Utrip napredka je slutiti tudi v tem, da si želijo pri Vršnikih zagotoviti z novimi zmogljivostmi več turistov, ki radi prihajajo v ta prekrasen kraj že vrsto let.

Kaj je njena želja? Da bi kmečka žena postala v vsem izenačena z ženo drugih poklicev v osnovnih ženskih pravicah in da bi mirno živeli v ljubljeni domovini.

Moja mama je pridna.
Mamo imam zelo rad.
Moja mama pleče in šiva.
Mama mi kupi vse kar rabim.
Moja mama hodi na delo
Kliner Franjo l. r.
OŠ Ljubno ob Savinji

Krajevna skupnost Mozirje

Znane so težave s katerimi se srečujejo večje krajevne skupnosti. Posebej pride to do izraza tam, kjer je bodisi terensko nezaokroženo območje, ali pa kjer obstajajo dokaj različni interesi zaradi pester sociološke strukture krajanov. V mozirski krajevni skupnosti že nekaj časa sem ugotavljajo premajhno zavzetost med krajanji Mozirja za delo v tej temeljni družbeni skupnosti. Prav v tem bi pričakovali več sodelovanja. Da bi razni oddaljenejši kraji in zaselki uspešneje uveljavljali svoje interese so izvolili dva pododborna, na Lepi njivi in v Šmihelu. Dokaj razsežno območje združuje preko 3400 krajanov. Gmotno stanje te sicer močne KS je slabše zaradi pomanjkanja organizacij združenega dela, ki s prispevki na zaposlenega znatno izboljšajo in omogočajo delovanje. Od 700 zaposlenih je kar 200 na delu izven KS, največ v Velenju. Ker je v Mozirju upravni center občine je seveda temu primerno dosti ljudi zaposlenih izven gospodarstva, okoli 280 krajanov, kar pomeni zopet manjkajoče prispevke, saj jih negospodarstvo ne plačuje. Če torej upoštevamo navedene okoliščine, bo marsikaj lažje razumeti. Namreč, predvsem to, da gmotno stanje KS Mozirje ni zavirljivo. Sam trg Mozirje šteje okoli 1350 prebivalcev, zahteve so velike, predvsem, ko gre za urejanje raznih komunalnih naprav. Ko smo razgovarjali s predsednikom KS Mozirje ing. Karlo Kopušarjem je poudaril majhno pripravljenost sodelovanja krajanov pri samem delu KS. Sicer se krajanji radi odzovejo vabilu k skupnim akcijam, kar so v veliki meri dokazali pri urejanju Savinjskega gaja in še kje drugje. Tudi in to predvsem v okolici radi oprimejo za dela na cestah in podobno. 40% krajanov se tako ali drugače ukvarja s kmetijstvom, hkrati pa je opaziti upadanje prebivalstva v zaselkih in večanje števila krajanov v Mozirju. Svet KS ni bil zadosti uspešen, saj se je le redko polnoštevilno sestel. Tě seveda onemogoča kolektivno delo in pride nujno do pojavov osebnega odločanja. Ta pa ni dobro. Odločati moramo vsi o vsem, potem bō prav in KS bo dobila svojo veliko vlogo. V februarju bodo volitve v nove organe KS, vendar se že pojavljajo kadrovske težave. Nujno bi bilo v bodoče zagotoviti profesionalno urejanje administrativnih in organizacijskih zadev, saj

ne more predsednik sveta biti osebno organizator vsake najmanjše naloge. Res je, meni ing. Kopušar, morda še nam vsem manjka izkušenj, vendar se pred KS danes postavljajo tako važne naloge, da bo moral sodelovati širši krog krajanov, če bomo želeli svojemu kraju dobro! V preteklosti je bilo treba rešiti veliko problemov samega Mozirja, saj kot strnjeno naselje večjega obsega zahteva veliko naporov. Tako so večkrat ostali problemi okoliških predelov nerešeni. Seveda vzbuja to lahko pri kraja-

nih teh zaselkov negodovanje, češ vse gre v Mozirje. Takšno sklepanje je seveda neobjektivno. Vedno in povsod zahtevajo večja naselja tudi več dejavnosti. Se vedno pa je premalo povezave med organizacijami združenega dela in KS. Vsi plani bi morali izhajati iz osnove in morali bi biti zajeti tudi v načrtih KS, oziroma bi se morali iz skupnega načela dopolnjevati. Res, uspelo je marsikaj postoriti, vendar se zavedamo, da je bilo v preteklem letu veliko naših naporov posvečenih Sa-

vinjskemu gaju in drugim prireditvam v Mozirju, ki pa so vse imele velik pomen za celotno dolino. Krajevna skupnost je temeljna samoupravna celica v kateri naj se uresničujejo vsi družbeno ekonomski problemi kraja na samoupravnih osnovah. Ob vsem tem pa moramo na vse pojave gledati življenjsko. Pri modernizaciji cest smo dosegli že dokaj pristno sodelovanje s krajanji, pa bi želeli, da bi tako bilo tudi v vseh pogledih, je zaključil svoje misli ing. Kopušar.

POMEMBNE NALOGE

Zaključni računi organizacij združenega dela za preteklo poslovno leto so verjetno prvič doslej doživeli vsestransko družbeno pozornost. Gre za pojav, ki naj ne bo le akcija, temveč stalna praksa v bodoče. Namreč, delovni ljudje morajo najti svoje mesto v odločanju prav v vseh stvareh iz življenja delovnih sredin. Vemo, da so dosedanja tolmačenja zaključnih računov bila čisto le zgolj formalnost. Pa še največkrat opravljena tako, da je bila vsebina delovnim ljudem nerazumljiva.

Sindikati in vse subjektivne silo so si zadale naloge dosedanje prakso spremeniti in tolmačenja prilagoditi zahtevam zakona o združenem delu, ter seveda krepko poseči v birokratsko pojmovanje prikazovanja poslovnih uspehov. Tu ne gre več za branje števil, temveč bolj za prikazovanje ekonomske in organizacijske plati poslovanja. To pa v jeziku, ki je vsakomur razumljiv in ki bo omogočil dejavno vključevanje vsem delovnim ljudem. Končno gre za to, da delavci v vseh dogajanjih v kolektivu sodelujejo, odločajo in tudi odgovarjajo.

O poteku tolmačenja poslovanja v delovnih kolektivih naše občine smo poprosili sekretarja OK ZKS Mozirje Jožeta Raku na za razgovor. V kratkem bi strnili njegove misli takole:

Že v prvih pripravah na poročanje o poslovanju delovnih kolektivov smo vključili komuniste, predvsem pa sindikalne organizacije v podjetjih. V razgovoru s poslovodnimi organi smo dobili vtis, da bo stvar resno in zavzeto stekla. Temu primerno so pristopili k delu in

je tudi v nekaterih kolektivih bilo marsikaj sprejeto neresno. Največkrat se je odstopalo od dogovorjenega roka za pripravo podatkov. Seveda so bila tudi vsebinska odstopanja, tako, da lahko ocenimo nekatere izdelke kot slabe. Po nekod so bili delavci le ustno informirani, seveda je jasno, da so tu bile tudi obravnave blede in formalne. To pa je prav tisto, kar se ne bi smelo zgoditi. Zahtevani podatki so bili pravočasno sporočeni s strani SDK Slovenije. Sestanki delovnih skupin potekajo po dogovoru, okrog 20. 2. naj bi komunisti, sindikati in samoupravni organi ocenili razpravo o poslovanju ter podali predloge, dopolnitve in možne pripombe k zaključnim računom. Omeniti je treba, da je občinski komite sredi februarja ocenjeval potek dogovorjenih nalog. Ugotovil je med drugim tudi slabo organiziranost računovodskih služb v nekaterih organizacijah nalogam, ki so bile dogovorjene. Zal so povsod izjeme! Tako

združenega dela. Seveda je v tem treba iskati tudi krivdo za zamujanje in pomanjkljivosti v vsebini. Imamo pa vsodbudne primere, ko je bilo v nekaterih kolektivih kar po 5 in še več razprav. Tu so subjektivne sile odigrale svojo vlogo. Kot primer navedemo Savinjo, Mozirje, Kovinarstvo Ljubno, Elkrj Mozirje, ki prednjači prav v dobri organizaciji računovodske službe. Vsemu temu bodo sledile razprave sredi marca na ravni občinske konference ZKS in plenuma ZS občine Mozirje. Nato pa bo sledila obravnava poslovanja delovnih organizacij v zboru združenega dela SO Mozirje.

Vse dosedanje ugotovitve narekujejo sklep komiteja ZKS, da se primeri, ki vsled pomanjkljivosti ali zamujanja izstopajo vzamejo posebej natančno v pretres. Najti je treba vzroke, jih odpraviti, da bomo v bodoče dosegli zadovoljivo raven razprav o poslovanju naših kolektivov.

Člani fotokrožka osnovne šole Mozirje

Šola v Šmartnem ob Dreti

Poslopje šole v Šmartnem ob Dreti je postalo nesodobno in tudi pretesno, predvsem zaradi širših krajevnih potreb. Idejna skica za adaptacijo poslopja je že izgotovljena. Na voljo je krajanom pri krajevni skupnosti. Z obnovo naj bi pridobili še oddelek otroškega varstva in večnamenski prostor, ki bi služil kraju za prireditve. V tem bi naj bilo prostora za 150 sedišč. V stavbi pa naj bi dobila svoje prostore tudi krajevna skupnost. Tako preurejeno poslopje bo resnično ustrezalo potrebam kraja in seveda šole same.

TEHNIČNA KULTURA MLADINI

V naših šolah se mnogo dela z mladimi izven šolskega pouka. Marsikdo tega ne ve. Prav izvenšolska dejavnost pa pripomore k vzgoji za življenje! Mozirska šola je znana po urejenem praktičnem delu z mladimi. Požrtvovalni mentorji se trudijo, da bi mladi pridobili čimveč tistega znanja, ki jim bo omogočilo lažje vključevanje v našo družbeno stvarnost. Sem spada tudi tehnična kultura, ki je nekako še vedno premalo poudarjena. Ustanovili so tehnični krožek, ki ga prizadevno vodi mentor Franc Breznik. Ko smo želeli ugotoviti, s čim se ukvarjajo v tem krožku so nam povedali, da se zavedajo pomembnosti tehničnega znanja v današnjem času. Začeli so z vzgojo fotoamaterev. Tu so že zelo napredovali in vzbudili pri učencih izredno zanimanje. Krožek so ustanovili pred desetimi leti na pobudo Franca Breznika, ki tudi sicer živi v prepričanju, da je tisto kar zna narediti sam, več vredno! Člani imajo na voljo fotoaparate in temnico, tako da se usposablajo za fotografiranje in tehnično delo v tej panogi. Pa ne samo to, tudi o varnem ravnanju s stroji in energijo je treba seznaniti najmlajše. Načrtujejo še prometni krožek. Že sedaj pripravljajo tekmovanja o tem, kaj veš o prometu. Pripravljajo tudi skupino mladih prometnikov, ki naj bi skrbela za varno prečkanje ceste v šolo. Opozarjajo starše na nepravilnosti v opremi koles, da ne bi prišlo do nesreč in podobno. Skratka, delo krožka pomeni znanje in varnost!

Slovenski vrtnarji so v Mozirju, skupaj s krajski pripravili svojo družabno prireditev v znamenju cvetja. Veseli nas, da so si zopet izbrali Mozirje za svoje srečanje.

Kratki nasveti sadjarjem

Ker se bliža pomlad in z njo potreba po prvih zaščitnih ukrepih v našem sadnem vrtu, bom poskušal prav na kratko opozoriti na nekatere osnovna pravila, ki jih moramo upoštevati pri škropljenju sadnega drevja. Namerno bom izpustil škroplni koledar, ker ga bo vsak zainteresiran sadjar lahko našel v strokovnih revijah in časopisih (Moj mali svet, Kmečki glas, V sadnem vrtu, Pinusov ključ itd.)

1. Če hočete uspešno sadjariti, potem morate poleg rednega gnojenja ter vzgoje in vzdrževanja krovi, izvajati tudi redna škropljenja.

2. Samo z enim ali dvema škropljenjema ne boste dosegli ničesar. Priporoča se zimsko in predpomladansko škropljenje ter 8 - 10 poletnih škropljenj, odvisno od vremenskih prilik (zasedajte navodila v Delu in po radiu).

3. S škropljenjem zatiramo bolezni in škodljivce. Zato skoraj redno mešamo kemična sredstva t.j. tista proti boleznim, imenovana fungicidi n.pr. Dithan M-45, Orthocide, Benlate, Enovit-M itd, s tistimi proti škodljivcem, imenovanimi insekticidi, n. pr. Ultracid, Parathion, Metasystox, Kelthane, Gusation itd.

4. Fungicidi so le neznatno strupeni ali pa sploh niso, insekticidi

pa so močno strupeni, zato strogo upoštevajte navodila, ki jih dobite ob nakupu sredstva.

5. Na površine, ki smo jih škropili s strupenimi sredstvi, ne puščajmo otrok in domačih živali.

6. Da ne bi prizadeli čebel, škropite proti večeru, ko ni več izleta.

7. Po škropljenju se strupi po nekaj tednih razkrojijo in postanejo neškodljivi. Zato mora od zadnjega škropljenja do obiranja plodov preteči določen čas, ki se imenuje varnostna ali karenčna doba. Navajam karenčno dobo za nekatere hujše strupe: Ultracid 28 dni, Parathion 21 dni, Metasystox 28 dni, Kelthane 14 dni, Gusathion 21 dni.

8. Med škropljenjem pokrijte površine, ki so blizu drevja, s plastičnim pregrinjalom.

9. Kako upoštevamo koncentracijo sredstva pri pripravi škropiva?

1. primer: Delamo z nahrbtno škroplilnico z 10-litrskim rezervoarjem. Uporabiti moramo n.pr. Bithan (prah) v 0,2 % koncentraciji. Koliko sredstva moramo dati na 10 litrov vode? Na 1 liter vode damo 2 grama, na 10 litrov 20 gramov ali 2 dkg.

2. primer: Uporabili bomo Folidol olje (tekočina) v 0,5 % koncentraciji. Damo ga 5 gramov na 1 liter vode ali 50 gramov na 10 litrov, 50 gramov pa je enako pol decilitra ali pol normalnega kozarca.

10. Od začetka marca do srede aprila je čas za predpomladansko škropljenje. Uporabite Folidol olje (strup) ali še boljše novo sredstvo Frutapon, ki ni strupen za ljudi in toplokrvne živali. Dobro preberite navodila. Kupite ga lahko v združni kemični trgovini v Mozirju.

Na uredništvo Savinjskih novic sporočite vaša eventualna vprašanja in probleme pa tudi praktične izkušnje, ki bi lahko koristile drugim sadjarjem.

VLADO MIKLAVC

POSVET O RTC GOLTE

V Velenju so se sestali predstavniki občin Mozirje in Velenje, da bi skupno proučili usposobitev rekreacijskega centra na Golteh. Po nesreči z žičnico, so bila ugibanja o usodi turističnih objektov dokaj glasna. Sedaj je na dlani, da do prekinitve poslovanja na Golteh ne bo prišlo. Posebna komisija proučuje možnost kompleksne sanacije objekta. Ko bo zaključila svoje delo, bo dan predlog za ukrepe, ki bodo zagotovili centru na Golteh obstoj. Verjetno pa si tega ne moremo zamisliti brez temeljitih posegov v organizacijskem smislu. Seveda bodo potrebni še razni spremljajoči objekti, ki bodo zagotovili obisk turistov tako poleti, kot pozimi. Obe strani sta na takšni rešitvi Golt zelo zainteresirani. Morda je utemeljena domneva, da v bodoče brez ceste ne bo šlo. To pa bi pomenilo tudi za nekatere hribovske predele pod Goltmi ogromen napredek.

DOPISUJTE
V VAŠE
SAVINJSKE
NOVICE!

Sodelujoči igralci in kulturni delavci v Novi Štifti

CESTA ČEZ ČERNIVEC

V Gornjem gradu so se srečali predstavniki občin Kamnik in Mozirje. Razgovor je tekkel okoli modernizacije ceste Gornji grad – Kamnik. Obe strani sta pokazali veliko zanimanje za skorajšnjo dograditev te važne prometne žile. Za predele Gornje Savinjske doline je cesta zelo pomembna za razvoj turizma, saj je znano, kako zelo je natrpana Gorenjska. Veliko turistov bi prihajalo k nam, če bi bila cestna povezava boljša. Sestanka so se udeležili tudi komandanti partizanskih enot, ki so med vojno tod operirale in sicer Tone Bole, član predsedstva SRS, Viktor Avbelj, in general Peter Stante – Skala ter nekdanji komandant IV. operativne cone Jože Borštner. Navzoči so bili mnenja, da se cesta naj dokonča do 40. obletnice prihoda II. grupe odredov na Štajersko, to je do leta 1982. Bili so si edini v tem, da bi se naj poimenovala po II. grupi odredov. Ocenjujejo, da bo za modernizacijo te zelo zahtevne prometne žile potrebnih 125 milijard starih dinarjev.

ZADOLŽITVE

Na decemberski seji konference ZKS Mozirje so pretresali razne pereče probleme, ter zadolžili komite, da stori vse potrebno za uresničevanje nalog na področju utrjevanja političnega sistema, oblikovanja družbenih svetov, ter ukrepa, da se čim hitreje odpravijo nekatere slabosti delegatske ureditve.

Že večkrat smo pisali o kadrovskih težavah, ki pestijo našo občino. Seveda je prav to naletelo v obravnavi med komunisti na posebno pozornost. Zavedati se je treba, da je znanje tisto, ki bo lahko odpravilo marsikatero težavo ekonomskega, organizacijskega in splošno poslovnega pomena. Komite je zadolžil posebno delovno skupino, ki pripravlja analizo stanja in ustrezne predloge za reševanje teh vprašanj. Tem okoliščinam in dejstvom pripisujejo velik pomen, saj je glede na zastavljene naloge v občini naš kadrovski sestav dokaj šibek.

SAVINJSKI GAJ BO OŽIVEL

Bolj ko se bliža pomladno vrme, bolj razmišljajo odgovorni o tem, kako bo Savinjski gaj urejen, kaj bo na novo narejeno

in kaj spremenjeno. Ob otvoritvi gaja v lanskem letu je bila izbrana skupina krajanov, ki naj bi skrbeli za vse zadeve v zvezi s Savinjskim gajem. Ta odbor je bil vključen kot telo krajevne skupnosti Mozirje in ga vodi ing. Karel Kopušar. Pred nedavnim se je sestal, da bi načrtoval potrebno organizacijo za urejanje gaja. Seveda brez vrtnarskih strokovnjakov ne gre! Poleg domačega vrtnarja Skornška so vključili v priprave še predstavnike društva slovenskih vrtnarjev. Načrti so dokaj zahtevni in bodo omogočeni le s skrajno požrtvovalnostjo vseh organizatorjev in ob izdatni pomoči krajanov.

OBČINSKA ZDRAVSTVENA SKUPNOST

Na sklicani seji zborov skupščine občinske zdravstvene skupnosti v Mozirju so obravnavali sklepni račun skupnosti in regionalne zdravstvene skupnosti Ravne na Koroškem. Sklepari so o sporazumu o svobodni menjavi dela za leto 1979 z osnovno zdravstveno službo, lekarniško službo ter skupaj z ostalimi občinskimi skupnostmi v regiji za bolnišnično službo in strokovno službo ter v okviru zdravstvene skupnosti Slovenije za Onkološki inštitut. Dalje so razpravljali in sklepali o valorizaciji zneskov prispevkov zavarovancev k stroškom zdravstvenih storitev za leto 1979. Na dnevnem redu so imeli še vrsto perečih vprašanj in odgovarjali so na vprašanja delegatov.

POŽRTOVALNI RADIOAMATERJI

Ko je predsednik radiokluba Mozirje Ludvik Es napisal, da se še vedno premalo zavzemamo za razvoj tehnične kulture, je imel prav. No, začetki so. Tako na šoli, kot v delovanju mladih radioamaterjev v Mozirju. Vendar še s stanjem na tem področju dejavnosti ne moremo biti zadovoljni. Gre torej za vprašanja širšega družbenega pomena, saj se v teh dejavnostih seznanjajo mladi s tehničnimi prijemi, ki bi odigrali v delovanju SLO važno vlogo. To so v svetu že pokazale izkušnje.

Radioklub Mozirje polaga te dni obračun za svoje delo v preteklem letu. Obenem sprejemajo delovne naloge za prihodnje obdobje. Najprizadenejšim članom so podelili tudi priznanja. Njihovo delo zasluži vsesplošno pohvalo, saj navaja mlade ljudi k spoznavanju radiotehnike in s takšno dejavnostjo širi razgledanost svojih članov.

Kultura na cesti

Ni televizijske oddaje, ki ne bi posebej opozarjala na prometne tegobe in na previdnost. Krvni davek cest je v Jugoslaviji rekorden in v preteklem letu prav katastrofalen. O tem se piše, govori, opozarja, kršilce kaznuje – pa – ostaja pri starem! Prav zanimivo je nekdo napisal v svojem razmišljanju o posledicah objestnosti na cestah. Menil je, da je v veliki meri pojav pogostih nesreč v prometu pripisati „revni“ kulturi voznikov. Ali smo res tako nekulturni? Res, kultura ni samo obiskovanje gledališč, je tudi način medsebojnega odnosa med ljudmi, je tudi odraz sožitja med ljudmi na delovnem mestu in je torej tudi nujna med udeleženci cestnega prometa. Velja tako za pešce, kot za voznike! Samo mimogrede

omenimo primer prehitre vožnje, ki je imela za posledico težko poškodovanega otroka v Mozirju. Ali se res ne moremo sprijazniti z mislijo, da ceste niso poligoni za tekmovanja v „korajži“. Da so zato neprimerne in zato ni naključje, da imamo zakonska določila o omejitvah na posebno nevarnih cestnih odsekih. Toda sam znak ne more zaustaviti objestnosti „dirkačev“ za volanom. Vest jih tudi ne, torej bi morala biti kazen tista, ki bi opozorila takšne voznike na to, da ne ravnajo prav!

V kulturnem svetu so kazni skrajna mera, ki jo družba uporabi za svoje občane. Kaj lahko se zgodi, da bo nekoč na vrsti prav otrok voznika, ki je s svojo neprevidnostjo povzročil nesrečo drugi družini.

Občni zbor TD Luče

Tudi v lanskem tekmovanju krajev glede lepote in urejenosti

LJUBIJA VIR PITNE VODE

Poročali smo že o nameri, da del vode in potoka Ljubije odvedejo kot pitno vodo v Velenje. Prav te dni so komisijsko ugotavljali najboljšo možnost zaježitve, oziroma zajetja. To ne bo ob samem izviru, temveč nižje v strmini toka. Potrebno bo pred tem urediti nekatere jezove. Z deli bodo kmalu pričeli. Za odvzem je določena pretežna količina vode, vendar je zagotovljeno, da potok v nižjem predelu zaradi teh ukrepov ne bo suh. To bodo zagotovili z možnostjo kontroliranega odvzema vode.

so omenjali na vidnem mestu Luče. Znano pa je, da so prav ta kraj že označili kot najlepšega v celjski regiji. Turistično so Luče zelo privlačne. To drži, saj sem radi zahajajo miru željni turisti. Da v tem uspevajo, je velika zasluga zelo dejavnega turističnega društva Luče. To skrbi, da se o kraju piše, da se izdajajo prospekti, da se vzdržujejo zveze s potencialnimi in starimi gosti iz cele države. V teh dneh so sklicali občni zbor društva, na katerem so polagali račune za preteklo delovno leto. To priliko so izkoristili za predvajanje diapozitivov, ki vzpodbujajo krajanke k sodobnem urejanju okolja. Turističnemu društvu Luče želimo v prizadevanjih za ohranjanje odličnega slovesa gostoljubnih krajanov obilo uspeha!

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu o prometni varnosti

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri SO Mozirje je predložil v razpravo in v obravnavo SO poročilo o svojem delu za leto 1978. Zato je prav, da naše občane v kratkem seznanimo z njegovo vlogo, delom in problematiko, ki jo je reševal in jo rešuje na področju preventive in vzgoje v cestnem prometu.

Svet je v skladu z določili novega statuta občine imenovala SO in šteje 13 delegatov delegiranih iz delovnih organizacij, ki se ukvarjajo s prevozom, krajevnih skupnosti, cestnega podjetja, združenja šoferjev in avtomehaničnikov, osnovnih šol, PM, upravnega organa SO in družbenopolitičnih organizacij, s čimer je podana dobra

KULTURNA DEDIŠČINA

Res, nekoliko pozno posvečamo tem vprašanjem vso pozornost. Veliko tega je že zgubljenega. Vendar ni še prepozno. Marsikaj se da še ohraniti, oziroma zbrati, zato, da bo ostalo našim zanamcem. Nekeč, tako številne panjske končnice, so danes na kmetijah že prava redkost, ali pa lepe skrinje v katerih so spravljali balo, kolovrati, ovčarsko orodje, pastirski pripomočki in podobno. Vse to predstavlja neprecenljive vrednosti za našo kulturno preteklost. Hkrati pa velja kot dokaz naše kulture na sploh. Marsikje so bile najdene listine, pa pozneje zavržene. Vsaka takšna listina izpriča nekaj, kar je verjetno za kraj in lastnika zanimivo. Zatorej, bodimo pozorni na vse, kar je pomembnega, če pa v to dvomimo, pa je na mestu, da vprašamo o narodopisju in zgodovini podkovane ljudi. Vsekakor pa naj velja načelo, da ni za v ogenj vse kar je staro. Nasprotno, kraji širom po domovini si vse bolj urejujejo lastne zbirke kulturno-zgodovinskih primerkov in dokumentov, ki spominjajo na daljno, ali pa bližjo zgodovino. Sem spadajo tudi predmeti, ki so bili v rabi med NOB in slikovno gradivo. Kaj pomeni tako dokument zasebniku? Morda strast do zbiranja, kaj pa pomeni to ohraniti ljudstvu, kateremu to tudi pripada, pa je več kot jasno. O tem velja razmisliti!

osnova za njegovo delo pri razreševanju problemskih zadev s področja prometne varnosti.

Iz poročila je razvidno, da je v mozirski občini registriranih 2.546 osebnih avtomobilov, 138 tovornjakov, 180 priklopnikov, 577 kmetijskih traktorjev, 394 motornih koles, kamor spadajo tudi mopedi, ki so podvrženi registraciji in 5 avtobusov. Pri tem niso všteta kolesa s pomožnim motorjem, ki niso podvržena registraciji, za kar lahko mimo rečemo, da jih je še enkrat toliko, če ne več. Upoštevajoč osebne avtomobile in registrirana motorna kolesa pride na 5 občanov en osebni avto ali motorno kolo. Če bi dodali še ostala vozila bi bil ta odnos še višji.

Organi javne varnosti so na območju občine Mozirje registrirali in obravnavali v preteklem letu 98 prometnih nesreč z zelo visokim krvnim davkom, v katerih je izgubilo življenje 10 občanov, medtem ko je bilo 27 hudo in 35 lažje telesno poškodovanih. Če podatek primerjamo z letom 1977, ko so v nesrečah zgubili življenje 3 občani nam zgovorno priča, da bo potrebno podvzeti maksimalne ukrepe za izboljšanje stanja na področju prometne varnosti z angažiranjem vseh dejavnikov, ki na kakršen koli način v okviru družbene samozastite doprinejajo k varnejšemu odvijanju cestnega prometa ali na kratko rečeno, od nas vseh, da bomo z vzornejšim ponašanjem in medsebojnim spoštovanjem čim več doprinesli za varnejšo počutje na naših cestah.

Značilna je tudi ugotovitev, da je med vzroki na prvem

mestu še vedno neprimerna hitrost, nakar sledi nepredvidnost in neizkušenost, vpliv alkohola, nepravilno in nenadno prečkanje ceste, izsiljevanje prednosti, nepravilno zavijanje itd.

Največ nesreč se je zgodilo na boljših in odprtih celih ceste, manj pa tam, kjer bi lahko največ pričakovali v naseljih, slabših in nepreglednih delih itd. Iz tega izhaja, da na odprtih in preglednih delih pogojujejo nesreče nepravilnost in neprimerna hitrost, kar daje slutiti, da se še premalo zavedamo, da tudi na teh delih ceste prežijo nevarnosti,

Ni mogoče tudi mimo ugotovitev, da je v zadnjih letih precej smrtnih nesreč pod kolesi traktorjev bodisi zaradi nepredvidnosti, podcenjevanja ali precenjevanja zmogljivosti voznice na posameznih nevarnih delih ceste (kolovoznicah) ali izven njih po nevarnih terenih. V marsikaterem primeru botruje tudi pomanjkljiva in slaba tehnična opremljenost, izrabljenost gum, nepravilna koncentriranost zavornega sistema med traktorjem in priklopnikom ter druge tehnične pomanjkljivosti, ki so mogoče navidezno malenkostne, a nevarne za varno vožnjo.

Med probleme sodi tudi tehnično urejanje lokalnih, gozdnih in nekategoriziranih cest, ki so v pristojnosti občine, krajevnih skupnosti. Številne pobude glede tega niso bile realizirane.

Urejanje avtobusnih postajališč na regionalnih in občinskih cestah je rešeno le v KS Rečica ob Savinji, medtem, ko v

ostalih KS postajališča niso zadovoljivo rešena.

Po mnenju sveta se še precej pojavlja na cestah voznikov koles z motorjem, ki nimajo potrđil o znanju cestnoprometnih predpisov in neregistriranimi mopedi. Ugotavlja se tehnična neizpravnost vozil zlasti svetlobnih naprav in zavornega mehanizma, s čimer pogojujejo hude nevarnosti za varnost v prometu.

Dalje slabo vzdrževanje talnih obeležb in druge prometne signalizacije sodijo nedvomno tudi med vzroke za povečanje nevarnosti v naseljih.

VKLJUČEVANJE KS V AKCIJE

Krajevne skupnosti bi se morale vsebolj vključevati v akcije republiškega in občinskega sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, morale pa bi seveda biti prilagojene razmeram v KS. Stalno prometno preventivno vzgojno dejavnost v KS zlasti utemeljuje dejstva, da se večina nesreč dogaja v naseljih.

Problematiko o prometni varnosti naj bi obravnavali večkrat tudi na zborih delegatov KS in zborih očanov, saj so zanjo zainteresirani vsi občani, vsi so namreč udeleženci v prometu in s tem izpostavljeni nevarnostim, ki večino časa preživijo prav v KS.

Svet je ocenil tudi dobro in aktivno delo na preventivi in vzgoji v cestnem prometu in tesno sodelovanje od strani društva združenja šoferjev in avtomehaničnikov in osnovnimi šolami v občini Mozirje.

Skupščini občine oz. njenim organom, KS, delovnim organizacijam in drugim dejavnikom pa je dal vrsto zaključkov in predlogov za realizacijo še neresenih problemov.

S tem sestavkom smo hoteli prikazati vlogo in delo sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu z oceno stanja prometne varnosti in priporočili kako in na kakšen način zagotoviti boljšo varnost, da bo čim manj krvnega davka na naših cestah. S tem želimo, da se naši občani oglašajo s koristnimi prispevki, vprašanji in predlogi za boljšo varnost na tem področju.

TONF MODRIJANČIČ

Končno so pričeli z gradnjo Radmirskega mostu. (J. P.)

Na podlagi 6. in v zvezi z 8. členom Pravilnika o delovnih razmerjih Komisija za delovna razmerja Trgovske delovne organizacije „SAVINJA“ Mozirje po sklepu seje z dne 15. 2. 1979

OBJAVLJA
prosta dela in naloge za:

**3 PRODAJALCE ŽIVILSKE STROKE
1 PRODAJALCA TEHNIŠKE STROKE.**

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje zahteve:

- da so KV trgovski delavci;
- za kandidate, ki žele delati z živili ni zdravstvenih zadržkov za delo z živili.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev sprejema splošna služba Trgovske delovne organizacije „Savinja“ Mozirje.

Delo bo sklenjeno s polnim delovnim časom za nedoločen čas za prodajo blaga v eni od poslovalnic delovne organizacije.

O rezultatu prijave na objavo bo vsak kandidat pismeno obveščen v 15 dneh po objavi.

**SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE
RAZPISNA KOMISIJA PRI SVETU
DELOVNE SKUPNOSTI UPRAVE
SKUPŠČINE OBČINE MOZIRJE**

OBJAVLJA
PROSTA DELA IN NALOGE

REFERENTA ZA SPLOŠNE ZADEVE V ODDELKU ZA LJUDSKO OBRAMBO

Poleg pogojev, ki jih daje 4-letna srednja ekonomska ali upravna administrativna šola, ter dobrega znanja strojepisja, mora kandidat izpolnjevati še predpisane pogoje z Odlokom Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije o merilih in pogojih za izbiro delavcev za delo s področja SLO (Uradni list SRS, št. 15/73).

Prijave o dokazilih za izpolnjevanje predpisanih pogojev za sprejem sprejema Razpisna komisija pri Svetu delovne skupnosti uprave občine Mozirje.
Razpis velja do zasedbe.

ZAHVALA

Ob mnogo prerani boleči in nenadomestljivi izgubi ljubelega sina, brata in vnuka

**FRIDOTA PURNATA,
strojnega tehnika**

se iskreno zahvaljujemo vsem njegovim prijateljem, sosedom, sorodnikom in JLA za organizacijo veličastnega pogreba. Prav posebna hvala za izraze spoštovanja: vsem govornikom, košarkarjem, domačim pevcem, osnovni mladinski organizaciji, godbi, sodelavcem TGO GORENJE Velenje, kolektivu Komunalnega podjetja Mozirje, oddelku za LO SO Mozirje, Ireninim sošolcem, predstavnikom V.P. 5327 Sarajevo, sorodnikom, vaščanom in duhovniku. Zahvaljujemo se vsem za izrečene in poslane izraze sožalja, za čudovito darovano cvetje in še enkrat hvala vsem, ki ste ga poznali in imeli radi ter ga spremljali na njegovi zadnji poti.

ŽALUJOČI: ati Franc, Mami Amalija, sestra Irenca, stara mama in ostalo sorodstvo.

Bočna, dne 18. 2. 1979

OBVESTILO

Vse lastnike in rejce psov obveščamo, da bo na podlagi republiške in občinske odredbe o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih ter drugih preiskavah živali v letu 1979 (Uradni list SRS, št. 1/79) obvezno cepljenje psov proti steklini v dneh od 5. do 13. marca 1979. Cepljeni morajo biti vsi psi, stari nad 4. mesece.

Z republiškim odlokom je za vakcinacijo, registracijo in izdajo potrdila določena enotna pristojbina v znesku 150.— din, ki se plača ob cepljenju psa.

RAZPORED CEPLJENJA PSOV:

Ponedeljek, 5. marca 1979 — ob 8,00 NOVA ŠTIFTA Zadrudni dom, ob 10,00 GORNJI GRAD Zadrudni dom
Torek, 6. marca 1979 — ob 8,00 BOČNA Zadrudni dom, ob 10,00 ŠMARTNO/D. Gostilna Rojten.

Petek, 9. marca 1979 — ob 11,00 STRUGE Gostilna Struge, ob 12,00 LUČE za Mercatorjem, ob 13,00 SOLČAVA Zadrudni dom, ob 14,00 LOGARSKA D. Sestre Logar, ob 13,00 DOBLETINA Primož, ob 14,00 KOKARJE Zadrudni dom, ob 16,00 SP. POBREŽJE Flere, ob 17,00 PRIHOVA Kovač.

Sobota, 10. marca 1979 — ob 7–9,00 LJUBIJA Zadruga, ob 10,00 TRNAVČE Pečnik, ob 11,00 ŠMIHEL Gostilna.

Torek, 13. marca 1979 — ob 8,00 LJUBNO Zadrudni dom, ob 10,00 REČICA /S. Pri zadrugi, ob 12,00 ŠENTJANŽ Majerhold, 14,00 RADMIKJE Gostilna.

PSE PRIPELJITE NA VRVICI, POPADLJIVE PA Z NAGOBČNIKOM, NA NAJBLIŽJE MESTO CEPLJENJA. GLEDE NA NEPOSREDNO OGROŽENOST OBMOČJA OBČINE S STEKLINO, POZIVAMO VSE LASTNIKE, DA PRIPELJETE SVOJE PSE NA REDNO CEPLJENJE. PROTI LASTNIKOM NECEPLJENIH PSOV BO UVEDEN UPRAVNO—KAZENSKI POSTOPEK. NECEPLJENI PSI SE MORAJO POKONČATI.

SŠ VETERINARSKA POSTAJA
MOZIRJE

**Socialistična Republika Slovenija
SKUPŠČINA OBČINE MOZIRJE
Odsek za skupne službe in družbene zadeve**

Številka: 21–7/76–79
Datum: 22. 1. 1979

RAZGLAS

Skupščina občine Mozirje, odsek za skupne službe in družbene zadeve na podlagi 6. člena zakona o postopku za najdeno stvar (Uradni list SRS, št. 31–1387/76)

OBVEŠČA

da so bili najdeni naslednji predmeti:

- Pony ekspres znamke ROG, 3 komadi
- žensko kolo,
- smuči dolžine 205 cm

Najdeni predmeti so shranjeni pri Skupščini občine Mozirje — odsek za skupne službe in družbene zadeve.

Lastnike vabimo, da izgubljene predmete dvignejo v roku treh mesecev od dneva objave tega razglašala na razglasnih deskah krajevnih uradov. Če v tem roku lastnik ne bo dvignil izgubljenega predmeta, bo le-ta v korist občine.

IZ NOB

V tej številki pričenjamo z objavo zapiskov znanega kronista partizanske zgodovine na Solčavskem Antona Ikovca iz Solčave. Prvi tak zapis je napisal po ustnem sporočilu nekdanjega partizana Viktorja Konečnika, ki živi sedaj v Mozirju. Zaradi obsežnosti gradiva bomo objavljali zapis v nadaljevanjih. Vabimo k sodelovanju še druge borce, ki bi želeli pri objavljanju zapisov o borbi na našem predelu sodelovati. Mimogrede naj omenimo, da pripravlja Anton Iko vic še obsežno delo o partizanski saniteti na Solčavskem in Koroskem.

KONEČNIK VIKTOR – MOZIRJE 265

rojen 17. 7. 1928 v Šmihelu nad Mozirjem. Je sin batarja. V NOV je vstopil 3. XI. 1944 v Komando mesta Mozirje. Komandant mesta je bil Karel Pohleven-Drago, komanda pa je bila v Sp. Rečici

V decembrski ofenzivi leta 1944, ko so Nemci prodirali iz vseh krajev v osvobojeno Zg. Savinjsko dolino, smo se s komando mesta Mozirje umikali do Ljubnega. Iz Ljubnega sem odšel na položaje na Smrekovec. Imel sem nalogo, da držim zvezo med četo in komando mesta, da poročam o premikih sovražnika in naše čete, ter o poteku bojev. Bili smo pri nekem kmetu na Smrekovcu, ko mi je komandir čete izročil pismo za komando mesta. To je bila že druga zveza, ko sem odšel v dolino. Z mano je odšel tudi nek desetar. Poleg pisma sem dobil tudi nalogo, da moram prinesiti še nekaj petroleja za čiščenje mitraljezov, ker zaradi mraza niso normalno delovali.

Ko sem prispel na komando in oddal pošto, sem dobil dva litra petroleja. Ko sem se dopoldan vračal na Smrekovec in prispel v Rastke na most, so me zaustavili Nemci s svojim „Halt!“ Videl sem, da je v Rastkah že vse polno Nemcev. Skočil sem v vodo Ljubnico in tekem po njej navzdol. Nemci so streljali za mano, vendar sem imel srečo, ker me je zakrivalo drevje in grmovje. Dan je bil mrzel in ko sem bil na varnem, sem zlezal iz vode do pasu ves moker. Obleka se mi je kmalu spremenila v ledeni oklep. Ko sem prispel na Ljubno sem obvestil komando mesta, da so Nemci že v Rastkah. Komandant Drago se je začudil kako je to mogoče, da so Nemci prodrli tako daleč v dolino, ker so na vrhovih zasede in da nihče ni poslal obvestila. Komandant je takoj poslal na Kom. mesta Ljubno

štabnega kurirja Milana, ki naj dobi točna poročila. Tudi Kom. mesta je poslala proti Rastkom svojo partolo. Nemci so se hitro približevali Ljubnemu. Razvila se je borba, nato je padlo povelje za umik proti Krnici in Podvolovjeku.

Komanda zgornjesavinjskega vojnega področja
Na položaju, 7. XII. 1944
Komandi mesta Mozirje
na položaju

Od štaba IV. operativne cone smo prejeli sledeči nalog:

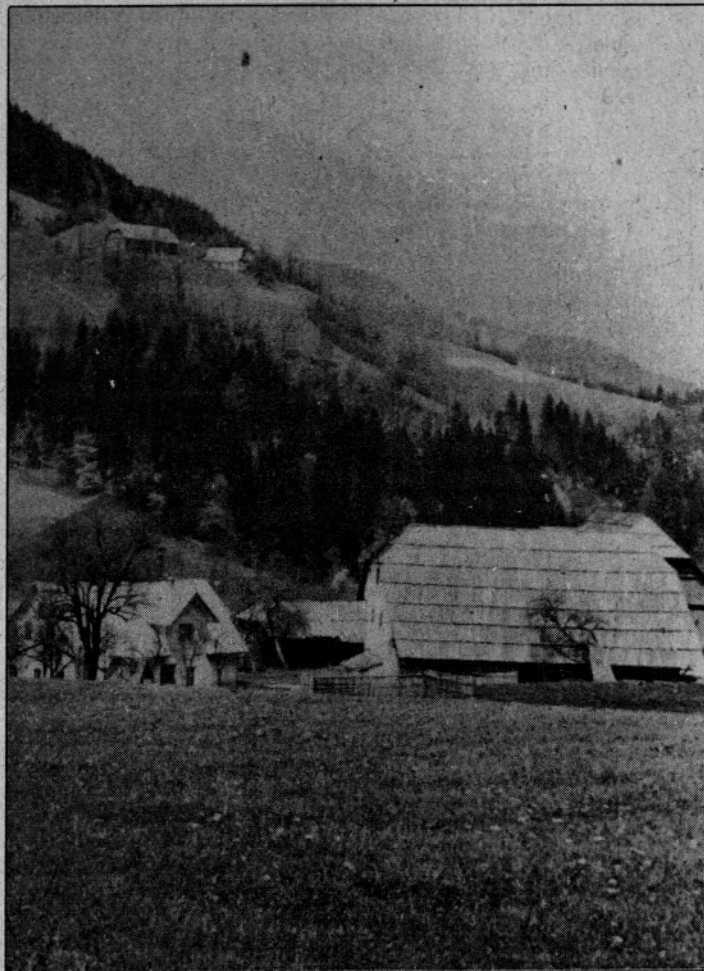
POVELJE

Situacija:
Sovražnik je koncentriral na cesti Domžale – Vransko cca 1500 mož, Vransko – Letuš cca 800 mož, Mozirje – Črna cca 5000 mož. Njegov glavni namen je odvrniti naše enote od komunikacij, istočasno pa prodrati v osvobojeno ozemlje in ga zavzeti. Zato

odrejamo,
da komanda področja evakuira vse svoje neoborožene ljudi in delavnice iz svojih mest, borbenih enot pa naj ostanejo na svojih mestih in napadajo sovražnika. Komande mest Ljubno, Luče in Mozirje se morajo umakniti, če bi sovražnik prodril v njihova mesta severno od Savinje. Komanda Gornji grad pa se umika v smeri Kamnik;

Vse komande mest morajo ostati na svojih položajih toliko časa, dokler ne prodre sovražnik v njihova mesta. Naloga komande mest je, da sovražnika z vsemi oboroženimi silami napada, tako da se sovražnik ne počuti nikjer varnega.

Komanda področja se mora tesno povezati s politično organizacijo okrožja, komande mest pa z rajonskimi odbori, ki jih mora ščititi. Prav tako mora ščititi tudi civilno prebivalstvo pred sovražnikom. Komanda področja in komande mest mo-

Riherjeva domačija v Podvolovjeku v ozadju Hribernik – Po decembrski ofenzivi 1944 sta postali domobranski postojanki

rajo skupno z gospodarskimi komisijami evakuirati čim več hrane, ravno tako naj obvestijo civilno prebivalstvo, naj hrano in ostale stvari poskrijejo pred sovražnikom. Smrt fašizmu – svoboda narodu!

Politkomisar: Komandant – kap. sl. odsot. Kuder Leopold l. r.

Ker sem bil mlad, mi je komandant dal na izbiro, da lahko grem tudi domov, pa se je eden oglašil in dejal: „Take tudi mi rabimo; ker so še mladi in hitri za hojo“, pa so me kar obdržali. Starejše pa so odpustili. Okrog druge ure ponoči smo napravili premik proti Lučam, kamor smo prispeli proti jutru in si začeli kuhati. V tem pa je že prispelo obvestilo, da se Nemci bližajo z druge strani in zopet smo napravili premik proti Podvolovjeku. Tam smo si skuhal in jedli, nato pa smo odšli v hrib. Ker za mitraljez, ki smo ga nosili seboj, ni bilo municije, je komandant naročil naj ga dobro zavijejo in skrijejo pod skale. To smo tudi napravili. Zvečer smo morali zopet naprej, ker so bili Nemci že v Lučah in so prodirali tudi v smeri Podvolovljeka. Komanda mesta Mozirje se je umikala iz Podvo-

lovljeka po Lučki Beli. Srečali smo tudi komando mesta Ljubno in Luče, ter se umikali po Lučki Beli mimo partizanske bolnišnice „Solčava“. Bilo nas je vedno več, prišli smo na Malo planino. Više smo lezli, več snega je bilo, a hrane vedno manj.

Iz poročila GORENJSKO DOMOBRANSTVO – CENTER šte. 675 z dne 22. 1. 45 je razvidno, da se je dne 11. 12. 1944 vključila v bojni pohod proti partizanom v osvobojeni Zg. Savinjski in Zadrebški dolini iz smeri Kamnik tudi udarna četa gorenjskega domobranstva, ki je štela 100 mož. Zaradi nediscipline 28 mož iz Tupalč ni prišlo, zato je pohod nadaljevalo 72 mož pod vodstvom Erpiča Franca nekdanjega poštnega uslužbenca v Mozirju. Prvo noč so prespali v Stahovici. Naslednji dan pa so bili dodeljeni štabu regimanta, ki je vodil operacijo na ozemlju med Kamnikom in Gornjim gradom. Vse do 15. 12. 1944 je bila udarna četa zaposlena na varovanju ceste in obnovljenih mostov s kranjske strani proti Črničevu in obenem varovali tudi nemški štab. Ta dan so prispeli do kote 902, na prelazu Črnivec in dobili zvezo s policijo in Gebirgsjaegri.

OBVESTILO

Občinski odbor ZZZ NOV Mozirje obvešča vse borce NOV občine Mozirje, da sprejema vloge za stanovanjske kredite do 20. marca 1979. K vlogi mora biti priložena fotokopija odločbe o priznani posebni dobi, zemljiškoknjižni izpisek (dobite ga pri Občinskem sodišču v Velenju).

Do stanovanjskega kredita so upravičeni vsi borci, ki imajo priznano posebno dobo v dvojnem trajanju in ki so lastniki stanovanjske hiše.

Stanovanjski kredit pa se odobrava za novogradnje ter obnove in popravila stanovanjskih zgradb.

OBČINSKI ODBOR ZZZ NOV
MOZIRJE

Zmikavti v Savinjskem gaju

Ponosno smo v preteklem letu vabili k ogledu Savinjskega gaja in res, obiskovalcev je bilo več, kot je kdorkoli pričakoval. Med njimi množica resničnih občudovalcev, ki niso varčevali s pohvalami. Vsa dolina je ponosno doživljala pohvale v časopisu in drugih sredstvih obveščanja širom naše države. Pohvalna je bila prizadevnost velike množice krajanov in občanov pri urejanju tega naravnega parka. Med tistimi, ki so prizadevno gradili svoj dom in postavljali lepe primerke ptičjih krmilnic je bilo tudi društvo za vzrejo in nego ptic „Kalin“ iz Mozirja. Mnogo obiskovalcev je trdilo, da podobnih krmilnic še niso videli. Skratka, ptice pevke naj bi našle svoj mir in prijatelje tudi v Savinjskem gaju!

Velika večina krajanov spoštuje delo, ki je bilo vloženo v nekdanjo gmajno in ki je danes ponos doline. Žal pa je ob vsem

tem lepem vendarle priokus grenkobe, ko povedo člani društva „Kalin“, da so neznanci odnesli kar lepo število krmilnic iz gaja. Najbrže bomo zapisali mnenje vseh, ki ljubijo lepoto okolja, da je takšno početje nekulturno in več kot obsojanja vredno! Če so to bili otroci, ali niso starši vprašali odkod krmilnica, ki ni bila izdelana doma? Če so pa bili „zobalci“ odrasli, potem je to vredno še hujše obsodbe! Želimo si, da bi v bodoče ne prišlo do podobnih dejanj.

Urednikova beseda

Najprej hvala za večje so delovanje pri vsebinski izboljšanju našega glasila. Res, prizadevno se oglašava vse več krajanov s svojimi prispevki. To tudi želimo, saj smo že zapisali, da morajo SN postati glasilo občanov. Seveda sem dolžen tudi nekaj pojasniti. Antonu Maroltu iz Čepelj bi rad povedal, da sem moral vsebino njegovega prispevka nekoliko skrajšati. Vendar je stvar solidarnosti v nekem kraju zelo zanimiva, zato je prav, da se o tem kaj napiše. Marija Cesar iz Mozirja je prijazno opozorila na zamenjavo imen pod sliko občinskega odbora iz pred prve vojne. Na sliki ni Franc Cesar, temveč Ivan Cesar, akademski kipar.

Opozorilo je zelo dobrodošlo, saj gre za točnost podatkov. Valent Vider iz Solčave se je oglasil z daljšim prispevkom o domačih imenih na Solčavskem. Opozoril je tudi na pravilno rabo teh imen. Zaradi zanimivosti vsebine objavljamo zapis v pretežnem delu. Občani, ki so se zanimali zaradi pogojev in načina postopkov pri upepeljevanju bodo dobili le delno zadovoljiv odgovor. Podjetje Žale je sporočilo,

da bo v kratkem pripravljen dokument o načinu in stroških upepeljevanja pokojnikov. Ko bo na voljo, bomo lahko o tem več zapisali. Izdajateljski svet je sprejel načelno določilo po katerem v SN ne bomo objavljali osmrtnic in zahval za pokojniki, ker nam to ne dovoljuje pravilnik o našem glasilu. Današnja objava zahvale je izjemna, ker je prispela pred sklepom sveta o katerem smo govorili. Mladi literati iz šole na Ljubnem pridno pošiljajo svoje prispevke, vendar žal, ne moremo vsega objaviti, ker pač premalo prostora. Vendar, trudili se bomo, da bomo ustregli, kolikor bo to mogoče, saj se zavedamo pomembnosti vzgoje v pisanju člankov in spisov za mlade ljudi. Ivan Marovt z Ljubnega je poslal zelo zanimivo gradivo o novoletnih kronikah. Prav bo prišlo! Z dveh strani smo prejeli napisane pesmi, ki jih v tej številki nismo mogli objaviti. Tudi gradivo, ki ga je dal na voljo tovariš Druškovič z Ljubnega je zelo zanimivo in bo našlo v delu, svoje mesto v našem glasilu. Predvsem pa tisto o trpljenju izseljencev v času nemškega terorja pri nas.

Letošnji kulturni teden je prinesel dolgo pričakovano spominsko obeležje mozirskemu pesniku Laykaufu — ob odkritju plošče v Mozirju.

Savinjske NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno — Izdajajo SO in delovne organizacije občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik — Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon 063-830-017 — Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje št. 5076-637-56 — Savinjske novice, glasilo SO Mozirje — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do dvajsetega v mesecu — Grafična priprava ČZP „Dolenjski list“ — Novo mesto — Tisk: tiskarna Ljudske pravice Ljubljana — Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421. 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.